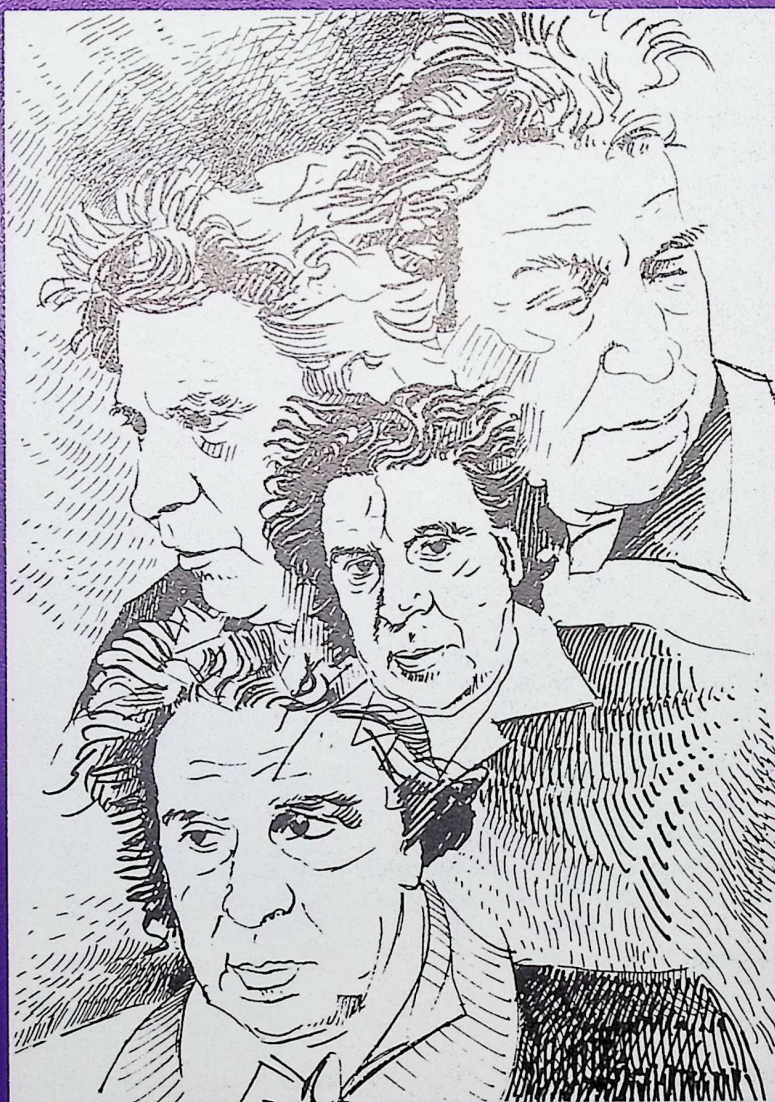

1968-1988
20 JAAR

KONTAKTCENTRUM
„MIKIS THEODORAKIS”
AALST

**Nieuwbeekstraat 35
9300 Aalst
053/21.13.27.**

DEZE JUBILEUMBROCHURE IS MEDE TOT STAND GEKOMEN DOOR DE BEREIDWILLIGE EN GEWAARDEERDE MEDEWERKING VAN HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE STAD AALST.

ZE WERD DOOR DE STAD GESUBSIDIEERD EN VERWEZENLIJKT OP DE PERSEN VAN DE STADSDRUKKERIJ .

WAARVOOR OPRECHT DANK !

Met deze jubileumbrochure wil de redactie de geschiedenis van „20 jaar Kontaktcentrum”, in de volksmond „Mikisklub”, vastleggen, met een korte terugblik naar wat er aan vooraf is gegaan en met een hoopvolle kijk naar de toekomst.

Het karakter van het Kontaktcentrum, dat nooit zijn oorsprong en zijn binding met de Kommunistische Partij van Aalst onder stoelen of banken heeft gestoken, wordt het best getypeerd door de eindeloze waaier van verscheidene activiteiten, waarvan in deze brochure een overzicht.

De evaluatie van de werking van het Kontaktcentrum en van zijn plaats in het kulturele, sociale en politieke leven van de stad Aalst hebben wij overgelaten aan een ganse reeks personaliteiten van verscheidene overtuiging en belangstelling. Hun meningen, die zij ons in groten getale hebben toegestuurd, staan overal verspreid in deze brochure te lezen. Wij willen hen allen danken voor deze hartversterkende woorden die een stimulans zijn om met het Kontaktcentrum verder de weg van openheid, eerlijkheid en pluralisme te bewandelen.

1988 wordt voor het Kontaktcentrum Mikis Theodorakis een heel biezonder jaar met een uitgebreid feestprogramma dat je achterin de brochure vindt en dat bekroond wordt met het bezoek van Mikis Theodorakis himself aan Aalst en aan de klub in oktober van dit jaar.

De redactie en het Kontaktcentrum dragen deze brochure posthuum op aan onze in 1981 overleden kameraad Ray De Smet, zonder wiens inzet en doortastingsvermogen het Kontaktcentrum wellicht nooit een werkelijkheid ware geweest.

De redactie wenst u alvast veel jubileumgenot.

Redactie en medewerkers : Domien Gysens, Marc De Smet, Agnes Vinck, Jos Gavel, Jos De Geyter (teksten), Jo Clauwaert (frontpagina), John Coffo (kop van Theodorakis), Bob Hemmeryckx (lay-out), foto's uit eigen dokumentatie en via Roel Van De Plas, Ann Van Den Bossche en Bob Hemmeryckx (dokumentatieverzameling).

Eindredactie : Jos De Geyter.

„20 JAAR K.M.T.”

Een uitgave van het Kontaktcentrum 'Mikis Theodorakis', Nieuwbeekstraat 35, 9300 Aalst. Tel. 053/ 21 13 27 - Rek. Nr. 293-0187858-24. Aangesloten bij het Masereelfonds, bij de SFPOJW (Socialistische Federatie van Plaatselijk Open Jongeren Werk), lid van de Stedelijke Jeugdraad en van de Stedelijke Kulturele Raad te Aalst. Open elke vrijdag en zaterdag vanaf 19.30 uur.

Verantwoordelijke uitgever : Marc De Smet, sekretaris, V. De Saedeleerstraat 63, 9300 Aalst.

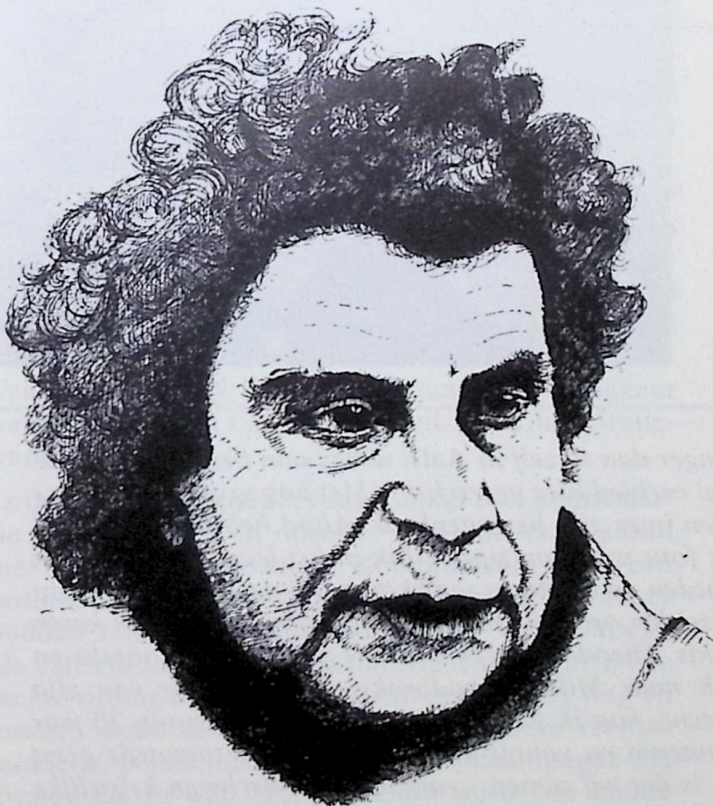
EVEN VOORSTELLEN

20ste verjaardag, een gebeurtenis van groot belang voor ons allen die in en rond de klub leven. Zij die regelmatig de Mikisklub bezoeken om er iets te leren of om er te diskussiëren of om er gewoon wat ontspanning mee te pikken, vinden er beslist hun gading. In de Mikisklub, de volkse benaming voor ons Kontaktcentrum, krijgen alle landen van de wereld de aandacht ; ieders mening komt ruim aan bod en wordt gerespekteerd. Ondanks de soms harde diskussies verlaten de meeste bezoekers ons als kameraad en behouden hun waardering voor onze mensen.

Sommige van onze vrijwillige medewerkers (er zijn er geen andere) staan reeds 20 jaar op de bres voor de klub. Meningsverschillen en tegenslagen doen de moed niet verliezen en samen vechten we verder voor dat stukje Aalst dat het onze is. Wij willen en mogen niet onderdoen voor onze voorgangers, die er helaas niet meer bij kunnen zijn. Zij hebben een deel van hun leven gegeven en er voor gevochten om de erkenning te krijgen, die wij nu in zowat alle middens van de bevolking genieten.

Wij als werkgroep wij hebben er voor te zorgen dat deze waardering behouden blijft. Onze werklust en ons bewustzijn moeten wij doorgeven aan hen die ons kunnen en willen opvolgen. Laten we samen verder strijden in onze Mikisklub voor een betere en mooiere samenleving, met waardering en kameraadschap voor elkaar en voor de anderen, waar solidariteit geen ijdel woord is. Zodoende zullen wij nog meer uitstraling en waardering verkrijgen in onze strijd voor een rechtvaardige en socialistische maatschappij.

Agnes Vinck - voorzitter.

MIKIS THEODORAKIS

naar een originele tekening van John Coffo - Aalst

„Waar praten én luisteren nog kan.

1968 was het jaar waarin de verbeelding heel even aan de macht leek te zullen komen. Er werd geprotesteerd en gestreden tegen de dreigende geestelijke verstarring en de onderdrukking.

In Griekenland was de komponist Mikis Theodorakis, uit wiens muziek de drang naar rechtvaardigheid en vrijheid luid weerklonk, het symbool van de strijd tegen de diktatuur. De naam van die Griekse vrijheidsstrijder inspireerde een groep progressieve Aalstenaars om hun pas opgericht kontaktcentrum naar hem te noemen. „Vingt ans déjà...” zou Gilbert Bécaud nu kunnen zingen.

Inderdaad, reeds twintig jaar geleden... Al die tijd bleef de Mikisklub een positief stukje van de grote droom die wij in 1968 koesterden : een plaatsje in de stad waar met elkaar praten en naar elkaar luisteren nog mogelijk is”.

Cyriel Temmerman, medewerker op de dienst informatie en organisatie van de Stad Aalst en publicist voor de Gids voor Uithuizen.

20 jaar, een ganse generatie, wat kan er allemaal gebeuren en is er allemaal gebeurd in die tijdspanne. Het doornemen van deze brochure zal u wellicht veel wijzer maken en ook misschien een ander zicht geven over wat de Mikisklub is geweest en nog is. Maar kan men zich 20 jaar Mikis indenken zonder dat de figuur van onze diepbetreurde kameraad Raymond De Smet voor ogen komt? Hij was toch de promotor, de stuwende kracht, niet alleen bij het oprichten van de Mikis, maar ook bij de werking ervan. Dertien jaar lang heeft hij het beste gegeven van zijn dynamisme en gekende overredingskracht om de Mikis vaste voet te doen krijgen zowel in het politieke als het kulturele leven van zijn geliefde stad.

Achter alles voelde men de persoonlijkheid van Raymond De Smet, en samen met andere getrouwen heeft hij het „geschäft”. De Mikis is een symbool geworden, een gevestigde waarde, waarover ook andersdenken, en zeker niet de minste, met lof spreken. Raymond De Smet is niet weg te denken uit onze beweging en het is dan ook met spijt in het hart en een brok in de keel dat wij hier vandaag deze pionier in herinnering brengen, hem dankende voor alles wat hij heeft gepresteerd en met de vaste wil, het werk dat hij begonnen is verder te zetten.

Dat is de beste hulde die wij aan Raymond De Smet, voorman van de Kommunistische Partij in Aalst, kunnen brengen.

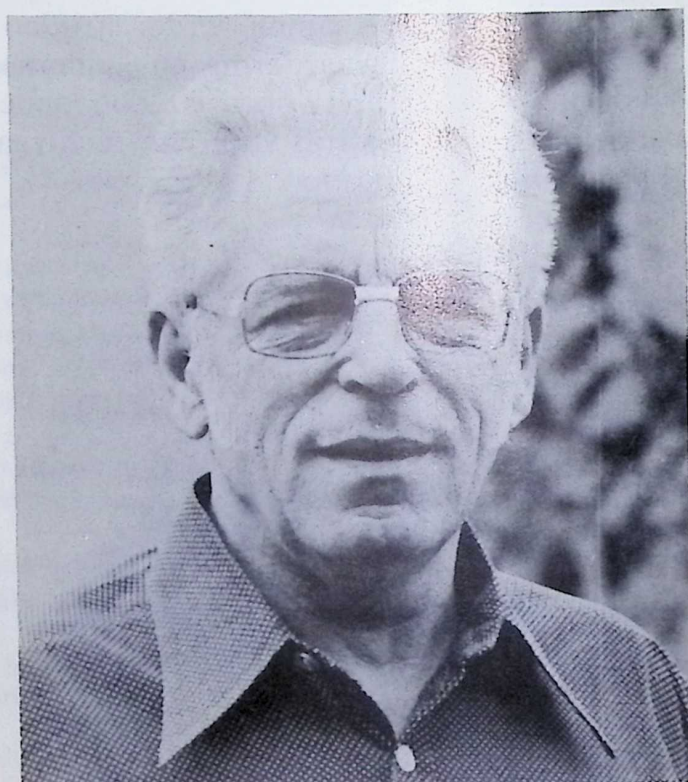
Domien Gysens - K.P.-Bestuur-Aalst

„De Mikisklub is voor mij in de eerste plaats een synoniem van één van de meest markante Aalstenaars, die ik ooit gekend heb: met name Raymond De Smet. Maar de Mikisklub betekent eveneens voor mij een ontmoetingsplaats waar verdraagzaamheid, solidariteit, openheid, pluralisme en vrede geen ijdele begrippen zijn. Ik ben dan ook zeer fier dat ik in mijn jeugd een zeer bescheiden bijdrage heb mogen leveren bij de oprichting van deze klub. Moge de Mikis nog een lang bestaan beschoren zijn.”

Luk Van Der Helst, medewerker Gazet van Antwerpen.

„Aan de Mikis denken is voor mij, mij Raymond De Smet herinneren. Mij vriend Raymond herinneren, zoals hij opgetogen was om de grote belangstelling bij voordracht met lichtbeelden over beeldhouwkunst-tentoonstelling Middelheim, in de Mikis van het prille begin op het Keizerlijk Plein. Is mij het enthousiasme herinneren bij het bouwen en nadien uitbouwen van de huidige Mikisklub. Voordrachten, tentoonstellingen, optredens maakten van de Mikis een begrip in het Aalsters kultuurleven.”

Marc De Bruyn, beeldhouwer.

„De Mikisklub als kontaktcentrum bestaat dus iets langer dan ik zelf in Aalst werkzaam ben. Eerst leerde ik Raymond De Smet kennen, wiens naam ik met veel eerbied hier neerschrijf. Met nog grotere en heilige eerbied spreek ik nu nog over deze man en vechter en over zijn bewogenheid. Altijd heb ik „de Mikis” vereenzelvigd met Raymond, wat van mij natuurlijk fout is, maar zijn eerlijk-in-het-leven-staan en zijn stoutmoedige aanpak deden mij aan hem verwant worden en eveneens thuiskomen in de Mikis. Ik kwam er wel eens om met hem een babbel te slaan, eerder zelden op grote manifestaties. Maar de enkele keren dat ik er was ontdekte ik wel dat het centrum Mikis Theodorakis een hechte plaats van kontakt en verbroedering was. Als ik met bewondering opkijk naar Mikis Theodorakis zelf, omwille van zijn meenemende muziek en zijn radikale taal tegen onrecht, kan ik vandaag - bij het feestgebeuren 20 jaar Kontaktcentrum „de Mikis” - vooral wensen dat binnenin en vanuit uw centrum een vernieuwde geest en handelen mag voelbaar zijn. Wat ik vooral wens, is dat wij samen - vanuit Marxistische en kristelijke bewogenheid - tegenstroom mogen zijn en blijven tegen het neo-liberalisme van vandaag. Het is - naar mijn aanvoelen - de enige weg om opnieuw een vertrouwvolle toekomst aan te bieden aan de mensen, vooral aan de jonge mens, van waaruit deze vandaag graag zal leven.”

Guido Debree, Kapucijn, Jeugdpastor Aalst.

1968 - 1988 = 20 JAAR MIKIS... EN WAT VOORAFGING.

Inderdaad 20 jaar Mikis, een hele tijdspanne maar bij alle voorziene festiviteiten past het toch ook eens te zien wat er aan dit alles is voorafgegaan en welke „Odyssee” er is afgelegd om tot datgene te komen wat thans de Mikis is.

1944 ! De euforie van de bevrijding. De Kommunistische Partij heeft de bezetting niet zonder kleerscheuren afgesloten. Talrijke van haar kaders zijn in de slag gebleven en nog andere zijn zwaar getekend door de harde oorlogsjaren.

Maar men moet vooruit !

Het toenmalig stadsbestuur onder leiding van burgemeester Fred Nichels en daarin gesteund door Fons Berghman en Staaf De Stobbeleir stelt, als beloning voor het deel dat de KP heeft geleverd in de strijd tegen het Hitlerfascisme, het oude Vlaams Huis ter beschikking van de kommunisten mits de betaling van de symbolische jaarhuur van 1 fr. Dit Vlaams Huis was volledig verwoest en de achterbouw had zwaar geleden onder de storm van verontwaardiging die toendertijd over en doorheen onze stad woedde. Maar... met vereende krachten en dank zij de inzet van vele benevole krachten werd het lokaal heropgebouwd in het „Huis van de Kommunisten”, heropgebouwd en opengesteld voor het publiek.

loer en uiteindelijk moesten wij weg uit de Molenstraat. Adieu Huis der Kommunisten. Een tijdperk werd afgesloten, maar daar waar sommige heethoofden van de KSA en andere fanatieke katholieke jeugd- en andere groeperingen dachten dat ze voor goed met de KP hadden afgerekend, sloegen zij de bal mis. De KP had reeds andere slagen geïncasseerd en was niet ten onder gegaan. De koppen werden bijeengestoken en wij verhuisden naar de Geraardsbergsestraat naar „Het Ajuintje”, zo genoemd naar ons populair bladje dat zich, ook alle maneuvers ten spijt, niet liet muilbanden.

Dat het Ajuintje maar een overgangsmaatregel was mocht alras blijken. Het was er niet alleen te klein, maar bovendien niet geschikt. Ondertussen hadden wij ook in de Geraardsbergsestraat, maar dan voorbij de Kerkhoflaan, een oude boerderij gehuurd, waar onze houthandel werd in onder gebracht en ook burelen werden ingericht.

Eén ding ontbrak er echter : een grote ruimte waar iedereen terecht kon. Geen nood, in onderling overleg en opnieuw met de hulp van alle bereidwillige kameraden, werd er besloten met het hout van de houthandel een klubhuis op te richten. En na

„Veertig jaar geleden zou ik u geen gelukwensen gestuurd hebben, nu wel. Als hij zich tenvolle inzet voor om-het-even-wat, dan heeft om-het-even-wie recht op waardering. En ach, er is zo weinig verschil onder de mensen...”

Pol De Paepe, ex-voorzitter van het Aalsters Middenstandsverbond.

Heuglijke momenten in onze strijd, momenten die gepaard gingen met grootse feesten en die gegrift staan in de strijd van de KP.

Wij herinneren ons nog de eerste 1 Meiviering in 1945, gezamenlijke optocht van alle linksen met als apotheose een meeting op de Hopmarkt. Een manifestatie die de hoop deed oplaaien dat de eenheid tussen links voor goed gesmeed was. Helaas is dat een waanbeeld gebleven.

Wie herinnert zich niet de triomfantelijke terugkeer van de Politieke Gevangenen uit de concentratiekampen ?

Grootse momenten inderdaad, maar ook konfrontatie met veel leed en miserie. Maar de strijd stond niet stil. Het Huis van de Kommunisten werd een ontmoetingscentrum voor alle progressieven en er hadden talrijke manifestaties, zowel van politieke als van kulturele aard, plaats. Maar de euforie van de bevrijding deemsterde stilaan maar zeker weg en moest, mede door de intriges van zekere rechtse middens, plaats maken voor een haatcampagne die uitmondde in wat later genoemd werd „de koude oorlog”.

De moeilijkheden stapelden zich op en wij gaan niet uitweiden over de perikelen die er geweest zijn in verband met de Koningskwestie en andere strijden, maar een feit was zeker, de reactie lag op de

wekenlang hard labeur was dit klubhuis klaar en... het mocht gezien worden.

De pioniers en de Jeugd vonden er hun gading en er werden zelfs Vlaamse kermissen ingericht die een groot succes kenden. Wij waren aanvaard in de gebuurte en met Jacquette-kermis was onze toenmalige klub een trefpunt voor iedereen, zelfs de duivenmelkers deden mee. Ook kulturele activiteiten stonden er aan de dagorde en reeds vanaf dat ogenblik rijpte bij de kameraden de idee dat wij in die richting verder moesten.

Helaas schone sprookjes duren niet lang. Ook daar kregen wij het lastig en mede door het feit dat het met onze houthandel steeds moeilijker werd om op tijd en stond aan nieuw materiaal te geraken moesten wij noodgedwongen opdoeken.

Het moet zijn dat de Geraardsbergsestraat een wel-doende invloed had, want weer hokten wij samen in een leegstaand pand rechtover de Eikstraat ; helaas ook zonder vergaderruimte. Er moest iets aan gedaan worden en dan ... onder impuls van Raymond De Smet, Rik Van Ussel, Frans Stuyver, Romain De Neef en andere getrouwen waaronder ondergetekende, werd er gebroed en gecijferd. Wij moesten iets doen, wij mochten niet in de vergeethoek worden geduwd. En dan na weken-, ja maandenlang gepieker werd er uitgekeken naar iets dat

eerst en vooral dicht bij het Centrum moest liggen en ook, dat was het bijzonderste, een ontmoetingsplaats moest worden voor iedereen en dat meer uitstraling moest geven aan de Partij.

En moeder Fortuna stond aan onze zijde. Een oud herenhuis op het Keizerlijk Plein nr. 10, waar vroeger een dokter zijn praktijk uitoefende, kwam leeg, en wij sloegen onmiddellijk toe. Met vereende krachten en vooral met de materiële hulp van onze

diepbetreunde kameraad Gaston Van den Abele, maakten wij van de kelderverdieping een juweeltje van een klub, dat gedoopt werd met de thans onvergetelijke naam van „Kontaktcentrum Mikis Theodorakis”, kortweg de huidige „Mikisklub”.

Dat het een schot in de roos is geworden, blijkt uit wat er uit gegroeid is.

Domien Gysens

„BELGISCH STAATSBLAD” VAN 25 APRIL 1968 :

N. 2563

Kontaktcentrum « Mikis Theodorakis », Priveeclub,
te Aalst

Keizerlijke Plaats 10

STATUTEN

De ondergetekenden :

De Smet, Raymond, Begijnhof 46, Aalst, journalist.
Casteels, Marcel, Keizerlijke Plaats 10, Aalst, boekhouder.
Gysens, Domien, Doolhofstraat 71, Aalst, bediende.
De Smet, Guy, Van Wambekekaai 1, Aalst, electrotechniker.
Van den Abeel, Polydoor, Onegemstraat 98, Aalst, bediende.
Wauters, Frans, Hof ter Bergestraat 202, Aalst, linotypist,
allen van Belgische nationaliteit,
richten bij deze tussen hen en alle personen die er later lid zullen
van worden, een vereniging zonder winstgevend doel op, gelijk-
vormig de wet en de volgende standregelen :

I. Benaming en zetel

Artikel 1. De V.Z.W.D. wordt gesticht onder de benaming :
„Kontaktcentrum « Mikis Theodorakis », Priveeclub.

Art. 2. De sociale zetel is gevestigd te Aalst, Keizerlijke Plaats,
nr. 10.

II. Doel en duur

Art. 3. De V.Z.W.D. heeft tot doel het inrichten van ontspan-
ningsavonden, culturele bijeenkomsten en activiteiten, vergade-
ringen, voordrachten, debatavonden, filmvoorstellingen, versprei-
ling en uitlening van progressistische literatuur voor haar leden.

Art. 4. De duur van de vereniging is onbepaald.
De algemene vergadering kan slechts de ontbinding van de
V.Z.W.D. uitspreken in de voorwaarden voorzien bij artikel 20
van de wet.

Art. 5. Het aantal leden is onbeperkt, doch mag niet minder
bedragen dan drie. De hierboven vernoemde ondergetekenden
zijn de huidige leden.

Art. 6. De V.Z.W.D. telt werkende, niet-werkende, steunende en
releden.

De statutaire bepalingen betreffende de leden zijn enkel toepas-
selijk op de werkende leden.

Art. 7. Kunnen slechts aanvaard worden als lid, diegenen die
het uitdrukkelijk wensen en aanvaard worden door de meerder-
heid der leden van de raad van beheer.

Art. 8. Het lidmaatschap eindigt :
Bij overlijden.
Door ontslag, ingediend in de voorwaarden bepaald door het
huishoudelijk reglement.

Art. 9. Het jaarlijks lidgeld mag niet hoger zijn dan 500 frank.
Het wordt jaarlijks bepaald door de raad van beheer.

III. De algemene vergadering

Art. 10. De werkende leden vormen de algemene vergadering.

Art. 11. De bevoegdheden, het bijeenroepen van de algemene
vergadering en het treffen van de beslissingen worden geregeld
vereenkomstig de wet.

Art. 12. Enkel de werkende leden zijn stemrechtig, de andere
leden worden uitgenodigd tot de algemene vergadering, waar zij
enkel een raadgevende stem hebben.

Art. 13. Een werkend lid dat verhinderd is van zich laten ver-
angen door een niet-werkend lid.
Stemgerechtigde leden kunnen slechts één stem uitspreken.

Art. 14. De verslagen van de algemene vergadering worden in
een speciaal verslagboek samengebundeld en door twee leden van
de raad van beheer ondertekend.

De leden van de V.Z.W.D., werkende en ook andere, alsook derde
personen die kunnen blij geven van een wettelijk belang, kunnen
er steeds op de maatschappelijke zetel en zonder verplaatsing
inzage van nemen.

IV. De raad van beheer

Art. 15. De leden van de raad van beheer worden gekozen voor
de duur van één jaar. In geval van vacatuur wordt een nieuw
beheerder door de algemene vergadering benoemd; deze volcindigt
het mandaat.

Art. 16. De raad van beheer bezit de meest uitgebreide macht,
die hem toelaat alle vraagstukken op te lossen en alle handelingen
te stellen, behoudens diegene die voorbehouden zijn aan de alge-
mene vergadering, ingevolge de statuten of de wet. De raad van
beheer stelt het huishoudelijk reglement op.

Art. 17. De raad van beheer moet jaarlijks de rekeningen en
begrotingen voorleggen aan de algemene vergadering.

V. Ontbinding

Art. 18. De V.Z.W.D. kan ontbonden worden door besluit van de
algemene vergadering, in de voorwaarden voorzien bij artikel 20
van de wet.

Art. 19. In geval van ontbinding zal het actief van de vereniging
worden afgestaan aan de afdeling Aalst van de Kommunistische
Jeugd van België.

De eerste algemene vergadering heeft plaats gehad op
16 maart 1968, en heeft beslist over te gaan tot de oprichting van
de huidige V.Z.W.D., en heeft de onderhavige statuten aanvaard.

Aalst, 16 maart 1968.

De voorzitter,
Marcel Casteels.

De secretaris,
Frans Wauters.

De schatbewaarder,
Guy De Smet.

De commissarissen :

D. Gysens.

Ray. De Smet.

P. Van den Abeel.

(115 l.)

„Het Kontaktcentrum Mikis Theodorakis heeft zich ingeburgerd bij de Aalstenaars. Dat de initiatiefnemers en verantwoordelijken tot de K.P. behoren, is voor niemand, van welke democratische opinie ook, een beletsel geweest om er als gast te komen spreken, te luisteren of een praatje te slaan. Men kan de Mikisklub dus slechts loven omdat zij zich niet in zichzelf heeft gekeerd, maar openheid aan de dag heeft gelegd. Zij maakt terecht deel uit van de Aalsterse waaier van culturele activiteiten. Mijn felicitaties bij het twintig-jarig bestaan.”

Bert Van Hoorick, ere-volksvertegenwoordiger.

1968 WAS IN MEER DAN ÉÉN OPZICHT EEN MERKWAARDIG JAAR.

Keizerlijk Plein 10 : „De ploeg van toen“

Terwijl de studentenwereld aan zowat alle West-Europese universiteiten in rep en roer stond werd in alle stilte aan het Keizerlijk Plein 10, te Aalst, aan een ander initiatief gebouwd. Met de hulp van vele vrijwillige handen werd in het vroegere doktershuis aan een klub gebouwd, die de naam zou meekrijgen van „Kontaktcentrum Mikis Theodorakis“, later in de Aalsterse volksmond uitgegroeid (of liever ingekort) tot Mikisklub, voor sommigen met verdraaide kronkels „Miekesklub“. De brouwerij De Blicck, toen nog bestaande, stak een inrichtingshandje toe, oude materialen en andere werden aangesleurd, er werd getimmerd, geverfd en gekuist.

Op 16 maart 1968 was het geval gebruiksklaar. Een bonte schare verantwoordelijken uit het Aalsterse politieke en kultureel-sociale leven kwam het nieuwe kind figuurlijk boven de doopvont houden en zichzelf alvast het begeleidend doopvocht voorbehouden. Het Kontaktcentrum, een zeer bewust

gekozen benaming, ging van start, bescheiden maar vastberaden, in de halve kelder, waar mensen van een iets meer dan normale lengte kop en schouders moesten intrekken om niet geblutst in de diepte te duiken. En toch kwamen ze met velen, het builenrisico niet schuwend, naar de voordrachten of gewoon om een gezellig babbeltje te slaan. Gezellig was het er inderdaad, comfortabel is een ander woord.

De Griekse vrijheidsstrijder en wereldberoemde komponist Mikis Theodorakis, die op dat ogenblik wel andere katten te geselen had o.m. de Griekse kolonels uit het militair regime, zal daar allicht niet hebben van wakker gelegen. En toch werd zijn naam daar in het Aalsterse leven ingegrift door het Kontaktcentrum, steeds maar groeiend en zeer snel te klein voor de waaier aan activiteiten en dito belangstelling.

Nog het best kwam dit nijpend tekort te voorschijn bij de internationale en voordrachtavonden. Er was

AALST

Kontaktcentrum M. Theodorakis geopend

Het nieuwe kontaktcentrum M. Theodorakis, naar de naam van de bekende Griekse komponist en demokraat, is weliswaar niet zeer groot, maar het was zaterdagavond bij zijn opening gedurende vele uren stampvol en er heerste een atmosfeer van de bovenste plank.

Verscheidene vooraanstaanden van zeer verscheidene strekking en ook bekende Aalsterse jonge kunstenaars waren dit knap initiatief van de Kommunistische Jeugd komen begroeten.

Er was voor het in orde komen van de club gedurende een paar weken hard gewerkt geworden, maar het resultaat mag gezien zijn. Het is er zeer stellig en het zal de ideale ruimte zijn om er gezellige avonden te organiseren. Zelfs de schuchterste zal in dit warm onder-ons gemakkelijk aan het woord komen. De bedoeling is dan ook er geen gras te laten over groeien en in rekordtempo met een reeks avonden van wal te steken waarop sprekers van verschillende tendens, kunstenaars en allerhande vooraanstaanden spreekbeurten zullen houden of debatten zullen inleiden.

De KJ dankt van harte al wie zaterdag zijn sympathie liet blijken en hoopt hen menigmaal terug te zien.

De Rode Vaan, 21 maart 1968

„Twintig jaar Mikis. Waar is de tijd dat wij als geïnteresseerde burger, de trapkes af aan de Vesten, zaten te luisteren naar een oververmoeide maar begeisterende Pol Goossens, die er als vanop de barrikaden vertelde over het Leuvense studentenverzet.

Na hem zijn in de loop der jaren vele geëngageerde mensen gevolgd en liet de Mikisklub mensen aan het woord uit de meest diverse milieus. Met een warm kloppend hart voor Aalst werd de Mikisklub een klankbord van wat gaande is in de maatschappij en toonde zich hierbij niet zo sektair als in kristelijke, nationalistische, socialistische en liberale middens over de klub gedacht en in eigen kring gehandeld wordt. De Mikisklub werd in de loop der jaren een echt kontaktcentrum voor wie openstaat voor anderen. Zoals wij ooit met de Aalsterse Persbond schreven over Raymond De Smet, getuigen wij ook over de Mikisklub : „Het is niet noodzakelijk te hopen om te ondernemen, noch te slagen om te volharden“.

Frans Vanvolsem, voorzitter Aalsterse Persbond,

plaats tekort toen Alberto Neto, broer van de latere Angolese president, om internationale solidariteit kwam vragen. Toen Fania Davis, de zuster van Angela, toen met de doodstraf bedreigd omdat ze zwart, voorvechtster en kommuniste was, op wereldtoernee voor de vrijlating van haar zus, ook langs de Mikisklub voorbijkwam, stond het volk tot aan de overkant van het plein. Het was vollen bak eveneens toen Paul Goossens (nu bij 'De Morgen'), Piet Vermeylen (toenmalig BSP-senator), Bob Claessens, Piet Frantzen en Leo Michiels (professoren), Piet Van Eeckhoudt (beroemd advocaat), een Vietnamdelegatie en anderen, nuttige informatie en debatstof kwamen aanbrengen. En in deze 'vollen bak' was er ook stevast het bezoek van de B.O.B., die we uiteindelijk, zoals de regels het voorschreven, na een derde bezoek op korte tijd, een Mikislidkaart moesten aansmeren. Het waren eigenlijk geen 'misse' gasten, deze BOB'ers en daarboven 'trouwe' bezoekers.

voor de nodige fondsen. Het huis in de Nieuwbeekstraat, 35, werd aangekocht. Achterin was er een grote opslagplaats aan verbonden. Daar zou de nieuwe Mikisklub groeien en bloeien. Eer het zover kon komen was het nog maar eens algemeen verzamelen geblazen, jong en oud werd opgetrommeld, de autovrije zondagen in het najaar '73 brachten een gedroomde gelegenheid om ook op zaterdag en zondag duchtig door te werken. In het zweet des aanschijns van vele tientallen vrijwillige handen en voeten.

Met de hulp van allen.

Zonder goede voorbereiding en planning kan moeilijk degelijk werk worden geleverd. Tientallen vergaderingen zijn dan ook aan de „grote verhuis” voorafgegaan. Plannenmakerij, biddachtige debatten, botsende voorstellen en de zoektocht naar voldoende geld om de inrichting en modernisering te betalen: ziedaar de voornaamste bezigheden in de laatste maanden van het jaar 1973. Het geld werd

„Mikisklub leeft langer dan ooit verwacht.

De geboortedag van Mikisklub Aalst, op het Keizerlijk Plein, herinner ik mij als de dag van gisteren. Samen met wijlen Raymond De Smet voelde ik mij er veilig. Raymond was immers een man waarop men kon steunen, een man van zijn woord, maar vooral een verdraagzaam man. „Het zal geen ééndagsvlug zijn, merkte hij op. Onze klub zal groeien, langzaam, maar zeker!”

Jaren later trok ik opnieuw naar de klub, nu in de Nieuwbeekstraat. Mikisklub was uitgegroeid tot een biezonder ontmoetingscentrum. Met de steun van vele vrijwilligers en sympatisanten werden enorm veel activiteiten op gang gebracht. Stuk voor stuk kregen die de nodige belangstelling. In de Mikisklub werd nooit geaarzeld anderen aan het woord te laten. Deze traditie zet Jos De Geyter nu ook verder. Vandaag leeft de Mikisklub nog en bloeit verder open, met de inzet van zijn noeste medewerkers. Ik wens deze vereniging nog vele jaren toe. De Mikisklub is in Aalst in moeilijke omstandigheden geboren, maar wist zich in 20 jaar op te werken tot een niet meer weg te denken ontmoetingsoord.”

Paul Eeckhout „Het Laatste Nieuws”.

Met een lach en een traan.

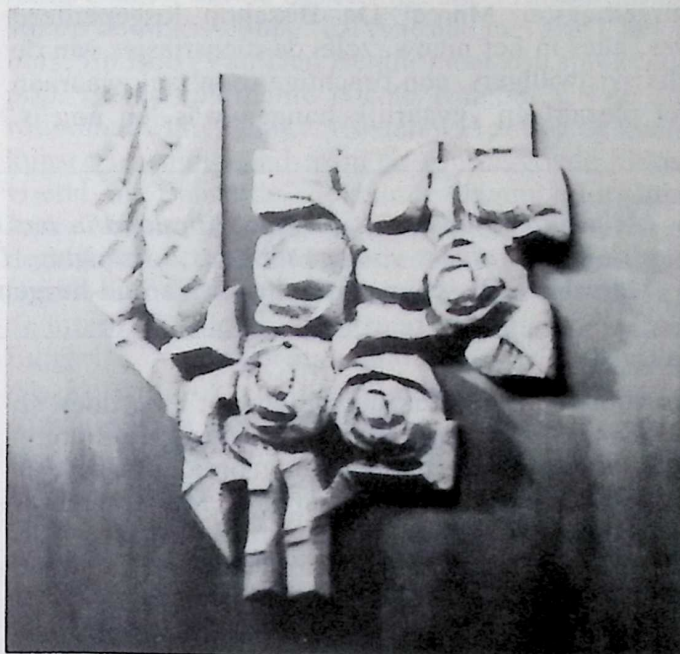
Er is wat afgelachen, afgekaart en afgebabbeld daar in die kelderverdieping op het nummer tien. Tijdens de winterstop in de bouw werd er vaak op zondag tot een stuk in de nacht aan 'hartenjagen' gedaan, waarmee de vrijwilligers van dienst niet altijd konden lachen. Zoals de toenmalige chef-kontroleur van het verbruik wellicht nooit goed beseft heeft dat bijna iedereen, misschien hijzelf ook, de verbruikslijsten invulde na gedane dienst en na het tellen van de kas en na het kontroleren van de stock. Hoe zou het anders kunnen dat niemand zich ooit heeft vergist? Minder om te lachen was het toen op een gezellige praatavond gans het achterste plafond onder het gewicht van het regenwater bezweek, een gratis stortbad. En nog veel minder om te lachen toen de mazoutstoot, een erfenis uit vroeger tijden, op de avond dat Piet Vermeylen aan zijn uiteenzetting bezig was, ontplofte en iedereen onder het „zoet” bedolven zat. Voorwaar toen werd het de hoogste tijd om naar een betere behuizing uit te zien, temeer dat toen ook reeds de kaartklub 'De 4 Azen', met als eerste voorzitter Jan De Backer, regelmatig 'huizeke vol' aantrok. Er werd gezocht en gevonden. De K.P.-Nationaal zorgde

vrij vlug gevonden. Tientallen Mikisleden, -vrienden en -sympathisanten legden samen een lening van om en bij de 650.000 fr. op tafel, binnen de 5 jaar terug te betalen, een berekend risico zonder ook maar enig winstgevend doel. Het Kontaktcentrum kreeg deskundige raad en plans van specialisten. Eens het grondplan en de verbouwing op papier kon de grote afbraak beginnen. Het was verbazend te zien hoe één van de oudste onder de vrijwillige helpers, Jefken Van Nieuwenborgh, met engelengeduld en met een hamertje waar men nog geen muis mee kon doodkloppen, een betonnen pijler, een zwaar obstakel, te lijf ging tot de reus het tegen de dwerg moest afleggen en onder heel wat gedruis de betonnen geest gaf. Even merkwaardig was het de vriend Jef Goffa met een moker te zien zwaaien, die bijna zo groot was als hijzelf. Liefst stond men dan niet te dicht in de buurt. Evenmin trouwens als de bouwvakkersploeg bezig was nieuwe rioleringsbuizen te steken en de gepaste ruwbouw op te metselen, een karwei die vier weekends in beslag heeft genomen. En dan kwamen de loodgieters, en de elektrikers en de installateurs van de verwarming, onder het koördinerend oog van Ray De Smet, van Pol en Pierre en van de anderen. En toen dan al

„De Mikis samenvatten in maar 10 lijnen kan eigenlijk niet ; dat zegt op zichzelf al heel veel ! Ontstaan in het „revolutionair” jaar '68 verpersoonlijkt „de Mikis” voor mij het ideeëngoed ervan : bevrijding, emancipatie, inspraak, verruiming, culturele ontplooiing, verdraagzaamheid, solidariteit en nog veel meer. Dit alles is er nu nog : je bent nooit alleen in „de Mikis”. „De Mikis” is voor mij ook „de Jos”, met alles wat ons bindt en scheidt, maar vooral met de zo lange, zo fijne vriendschap. Bedankt, Jos, bedankt „Mikis”, voor de vele mooie uren.”

Gracienne Van Nieuwenborgh, SP-gemeenteraadslid te Aalst.

dat ruwe werk, dachten we, achter de rug was, toen kwam de ploeg van Staaf De Luyck nog maar eens alles op zijn kop zetten om de toog te bouwen en de binnenversiering aan zoldering en wanden te bevestigen. En toen kwam maar eerst de voltallige vrijwilligersploeg volop in actie voor het vernissen, volledig verven en behangen en herstellingen doen binnen dat ganse huis dat een nieuw gezicht moest krijgen zowel naar buiten als naar binnen. En tussen dat alles door moest er nog, eveneens met vrijwilligers, een industriële bevoering worden gegoten. Een onvergetelijke gebeurtenis, op een maandagmorgen, waar Ray en Jos en Domien met kruiwagens vol zware beton begonnen te sleuren zonder enig vooruitzicht dit tijdig te kunnen klaren. Maar er kwam onverwachte hulp : Petrus was erin geslaagd verlof los te peuteren, Jefken was doodziek op zijn werk gekomen en moest dringend het bed in, een bed dat toen in de Nieuwbeekstraat stond en betonslag heette met een kruiwagen bovenop. Ook deze karwei werd uit de voeten gewerkt maar het was nog niet gedaan. Er was ook nog de schouw

Marc De Bruyn : „Brood en Rozen” (Polyesterplastiek)

„Mikisklub - er zit muziek in.

Wanneer een verdwaalde wandelaar in een arbeiderswijk in Aalst plotseling voor een lokaal komt, dat genoemd is naar een Griekse kommunistische komponist, dan moet hij even van zijn verbazing bekomen.

En toch is het zo : in het teken van een vanzelfsprekend internationalisme koos men indertijd voor een gevangen strijder voor de mensenrechten, die door zijn muziek zowel de tragedie van de fascistische bezetting in zijn land, de ellende van de onderdrukte burgeroorlog als de strijd in de Derde Wereld overal bekend had gemaakt. Deze keuze, en de daarop inspelende activiteiten van de klub, tonen aan dat Mikis niet alleen stond en dat het Canto General van de vrijheid eerst dan een machtig wapen is, wanneer het in alle landen en steden gezongen wordt.”

Dr. Ludo Abicht, docent U.I.A.

waarvoor Aalsters beeldhouwer Marc De Bruyn niet alleen het ontwerp heeft getekend maar ook het embleem „Brood en rozen” (naar Karl Marx) in polyester heeft gegoten.

De steun van deze metalen schouw staat op een voet van stenen van de vroegere kerk van Baardgem. Ze werden op een winterse morgen vanonder de sneeuw gehaald bij een vriend in Haaltert die ze gratis ter beschikking heeft gesteld. Het metalen schouwkarkas was een kolfje naar de metaalbewerkershand van Pierre De Pierre. Het teamwerk leverde nipt op tijd al zijn vruchten af : 22 december 1973 werd de „nieuwe klub” officieel ingereceptieerd terwijl de laatste vuilnestjes nog werden buitengeveegd.

De ploeg kon fier en tevreden zijn : Pierre De Neef, de gebroeders en vader en zonen Van Den Bossche, al de De Smet'ten van vader Ray op zonen Marc, Guy, Claude en René, Polleken en Fransken en de anderen van de metsersploeg, Jef Goffa en Petrus De Decker, Jefken Van Nieuwenborgh, Pierre De Pierre, Domien en Jos, Frans Stuyver, de vrouwenploeg met Leona, Maria, Jeanne, Caroline, Madeleine, Josephine, Palmyre, Vicky, Anny, Olga, Victoire, Jeanneken, Frans 'de Schoss', Modest, Fransken Wauters, Raymonde, Miel en Hilda, Yvo en Emilienne, Romaan, Hugo, Pol, Patrick en Linda, Willy en Victoire, Frans en Alfonsine, Agnes, Maria, Mariette, Lydie, Eliane en wellicht is de lijst nog verre van volledig.

IN DE NIEUWBEEKSTRAAT, nummer 35

Het mag geschreven worden : de nieuwe Mikisklub mocht gezien worden : nog nat van het frisse vernis, zes prachtige kleurendia's aan de wand, voorstellend respektievelijk Londen, Kopenhagen, Berlijn (DDR), de Mont St.-Michel, Moskou en Wenen, de foto van Theodorakis himself, een schilderwerk van Marc De Bruyn, het stadsplakket dat van één of andere schepen, als het al niet van de toenmalige burgemeester Marcel De Bisschop losgepeuterd was, alles in het nieuw, zelfs de dienstjasjes van de Mikisvrijwilligers, een prachtige toonbank waaraan het plezant én gevaarlijk hangen was, en nog is.

„Mijn vriendschap met Raymond bestond in ons beider niet-conformisme. Vertrouwend in eigen levensvisie maar respecteert voor andermans overtuiging. Dit is echt humanisme.”

Marcel De Bisschop, ere-schepen en oud-burgemeester van de Stad Aalst.

Kortom een infrastructuur om er wat in te doen en er mooie, mooie momenten te beleven. Het hobby-aanbod werd er meteen uitgebreid. Naast de kaartklub „De 4 Azen” kwam er de Mikis-spaarkas bij, beide hobby's dik in de aandacht gezet door een prachtig reglement, geschreven door Raymond De Smet en met cartoons geïllustreerd door ons aller Alfons Goossens, als cartoonist gekend onder de naam Goal.

In de ruime inkom voldoende plaats voor tentoonstellingen en voor een partijtje tafeltennis. De reeks tentoonstellingen werd er geopend met de kleurrijke en zeer sterk geëngageerde schilderwerken van Felix Everaert, die in zijn werk „het Statussymbool” alle verontwaardiging en tragiek had weten te steken waarvan hij enkele jaren later de last niet meer zou kunnen dragen en zichzelf van het leven benam. Begin '74 was ook de periode dat met een afdeling 'Volkstoerisme-Aalst' van wal werd gestoken, de aanvang van een gevarieerd reisprogramma aan volkse prijzen dat nog steeds jaar in jaar uit verder loopt. Op de reisroutes : Berlijn, Moskou, Havana, Sofia, Praag, Parijs, Budapest, Boekarest, Sri Lanka, Lissabon en andere. Honderden Aalstenaars en aanverwanten hebben langs dit kanaal de weg naar een mooie vakantie in het buitenland gevonden. Het was ook de periode dat een trits burgemeesters en schepenen uit Aalst en omgeving via de

Mikisklub een gezamenlijke uitstap naar Berlijn in de DDR ondernamen, waarvan, wellicht om begrijpelijke redenen, zeer weinig echo's de Aalsterse wereld hebben bereikt. Onder hen de laatste burgemeester van Klein-Aalst, Marcel De Bisschop, de toenmalige burgemeester van Moorsel, Raymond Uyttersprot, die in 1982 burgemeester van gefusioneerde Aalst zou worden en die vorig jaar, amper de 50 voorbij, dus veel te vroeg, is overleden, Robert De Pauw, toen burgemeester van Baardgem, en in hun gevolg nog enkele voor-fusie-burgemeesters en schepenen. Het was eveneens in deze periode, 1976 om juist te zijn, dat een groep reislustige Mikismensen Bulgarije bezocht en er de eerste

kontakten legde met „Het Huis van de Humor” in de Middenbulgarse stad Gabrovo. Deze stad zou dank zij dit kontakt, kort daarop officieel met Aalst verbroederen. Dit had een vruchtbare uitwisseling tot gevolg resulterend in een tot nu toe dubbel bezoek van de fantastische Gabrovo-folklore-groep Aprilov Palaouzov, vorig jaar nog te gast in Aalst, en een opgemerkte Aalsterse aanwezigheid, niet alleen op het tweejaarlijkse humorfestival in Gabrovo, maar ook in het „Huis van de Humor” met een Gilles-pak en het kostuum van Prins Karnaval Jacky Dherde, die, ook al veel te vroeg, zijn geliefd Aalst en zijn pleisterplaats, de Mikisklub, door de dood heeft moeten verlaten.

Na de nieuwe start.

Het betrekken van het huis in de Nieuwbeekstraat was meteen de start van een nog rijker en gevarieerder aanbod naar Aalst en de Aalstenaars toe. De materiële mogelijkheden waren er. De kans werd voluit gegrepen. De ene tentoonstelling volgde op de andere. Vooral jonge, beginnende en dus minder gekende kunstenaars kregen er de ruimte. De chronologische lijst verder in deze brochure is daar het beste bewijs van. Er werd gestart met een filmklub waarin zowel Eisenstein, als Jean Eiffel, als Joris

„Ik kwam voor het eerst in kontakt met de Mikisklub en zijn bewoners via een bezoek van een paar Bulgarse vrienden aan onze stad, nog niet zo erg lang geleden.

Sindsdien heb ik Jos en zijn collega's leren kennen als bijzonder vriendelijke mensen die een zeldzame dosis pluralisme bezitten, en die tegelijk ook blij geven van een merkwaardige verbetering en vastberadenheid om „verder te vechten tegen de bierkaai”.

In de komende 20 jaar wens ik de Mikisklub onder andere een comfortabelere behuizing : een gezellig huis met veel lucht en licht, met een betere administratieve accommodatie, maar met dezelfde mensen achter de tapkast.”

Philippe Renders, Diensthoofd dienst Informatie en Organisatie van de Stad Aalst.

Ivens en anderen aan bod kwamen. Het kulturele aanbod werd in januari 1975 uitgebreid met de Mikisbibliotheek, waarin momenteel een rijke keuze aan zowel historische als kunstwerken, politieke essays uit de hedendaagse aktualiteit, naslagwerken, romans en sociale documenten. Uiteraard werd de internationale dimensie niet uit het oog verloren. De Chileense kwestie kwam er meermalen aan bod via film, voordracht, solidariteitsavonden. Spaanse vrienden brachten er hun eigen typische sfeer. Vietnam stond vooraan op de solidariteitslijst. Portugal had zopas zijn anjerrevolutie achter de rug, een turbulente ontwikkeling, die uiteraard niet aan de Mikisaandacht kon ontsnappen. In de herinnering zit nog levendig die jonge Portugese student Pedro Piscaia, die een politieke rijpheid en kennis op tafel gooide om het talrijk opgekomen publiek allemaal samen te doen blozen. Frank Jacobs bracht er bij deze gelegenheid Spaanse en Portugese poëzie. Met Braziliaanse bannelingen werd van gedachten gewisseld en gedanst op de samba-muziek van „Ganga Zumba”, een gelegenheidsformatie die er dicht bij het ritme in sloeg.

Die eerste jaren in de Nieuwbeekstraat waren ook die van de herhaalde en gesmaakte Aalsterse shows en café chantants. Zowat gans lollig Aalst is in die periode over de Mikisvloer geweest. Wie herinnert zich niet Nicole Schellinck, de diva van het Corum Alostum met haar hartverscheurende smartlap waarbij ze „lag te zwemmen in haar overvloedig bloed.” En de dikke pensen van de mannelijke

Corumleden in overtijds badpak. En het ontroerende „t Ketje” (Herman Daelman) met zijn rosse pruik. En Simon en Robert van de Prinsenaemere, de imposante Simon Dhondt met zijn Chinese teljoren en de schalkse Robert Waterschoot, die nog vele keren het Mikispubliek zou komen vermaken. En het „Stemmingstrio” van Jacky (Dherde) en de twee Johny's (Marcoen en De Mol). En dat prachtig ontroerend Aalsters lied van Odilon Mortier „Mèn ienig Oilsjt”. En de opeenvolgende Prinsen-Carnaval op de Mikis-bühne. En Antoine met zijn Chevaliers. En Bob (Van Den Berghe) met zijn sprekende pop. En de charmante Nicole Ringoir. En de allroundman Harry Pinky. En dan was er nog de kleinkunst van John Lündstrom en van de goede Mikisvriend uit Baasrode, de blinde hammondorganist Joske Martin, die zopas ook een jubileum vierde in de Mikisklub, zijn vijfde optreden. Als we daar dan nog de Cubaanse groep „Group Batey” bijtellen en de internationale avonden rond Spanje, Roemenië, Bulgarije, Groot-Brittannië, Zuid-Afrika, Italië. Als we dan ook nog de politiek-informatieve toer zijn opgegaan met Chris Willems, stadssecretaris, Gilbert Claus, voorzitter van Aalsterse Kulturele Raad, Jacques Yerna van de Luikse ACOD, Jeanine De Rop als Vlaamse schrijfster en nog heel wat anderen. En als we daarbij de vele avonden van ontspanning tellen op het seizoen einde, de eerste grote mosselsoep in november '77, de uitstapen, de vieringen van St.-Maartensfeest voor de grote mensen met Ivo als animator-St.-Maarten, de

Het „Corum Alostum Imperiale”

vader- en moedervieringen, en nog vele dingen meer, dan kan gerust worden gesteld dat de eerste jaren in de Nieuwbeekstraat biezonder vruchtbaar zijn geweest. Biezonder vruchtbaar en toch slechts een eerste, zij het dan drukke, aanloop.

wel eens op een akkoordje zou kunnen gooien om op 1.1.89 samen de bestuurskoalitie in Aalst te gaan vormen. Was de Mikisklub daar een eerste voorteken van in een poging om dit drievrouw-manschap samen op het beeld te krijgen ?

„Het is alsof het pas gisteren is gebeurd !

En toch... ruim 15 jaar geleden reeds maakte ik kennis met de Mikisklub, ter gelegenheid van een tentoonstelling van de werken van mijn vriend, wijlen kunstschilder Herman De Schutter. Het viel mij toen op, dat men er de mensen met volle openheid, ongedwongen ontving. Het droeg ertoe bij, dat men er zich als het ware thuis voelde.

De mensvriendelijke omgeving die men in de Mikisklub met zorg heeft opgebouwd, manifesteerde zich duidelijk, toen ik daar, in de periode 1977-1981, als voorzitter van het Comité voor Vrijtijdsbesteding bij verschillende manifestaties te gast was. De sympathie die ik toen van de Mikisklub mocht ervaren is mij steeds bijgebleven.

Ik wens het bestuur dan ook van harte geluk met het 20-jarig bestaan. Ik hoop dat een voortzetting van de werking van de Mikisklub verder zijn invloed mag hebben op het sociaal-cultureel leven in onze stad.”

Willy Van Impe, voorzitter P.V.V. Nieuwerkerken-Aalst en Politiek secretaris P.V.V. Aalst.

De 10e Verjaardag en ... nieuwe miserie.

Die tiende verjaardag, met „Zorbades”, die de talrijke bezoekers op de tonen van de Sirtaki meesleepte, werd een Mikistopper van formaat. Zowat heel politiek en sociokultureel Aalst was er vertegenwoordigd. We misten er op het nippertje de foto van de 'Aalsterse eeuw' met Anny De Maght (PVV), Marc Galle (SP) en Ghis Willems (CVP) zij aan zij, een trio dat toen op dat ogenblik liefst niet samen op het persbeeld kwam. Maar tijden veranderen en nu op het moment dat we deze brochure aan het ineenknutselen zijn, doen wilde geruchten de Aalsterse ronde dat ditzelfde trio het

Tien jaar Mikisklub : „Zorbades”

Werden daar de kiemen uitgezaaid voor een toekomstige innige omarming in een nieuw Aalsters bestuur ? Wie zal het zeggen ? Zeker is echter dat het nog maar eens de pluralistische en open ingesteldheid van de Mikisklub was die water en vuur bij mekaar heeft gebracht in een ontspannen sfeer. Die 10e verjaardagsviering was een morele opkikker voor de Mikisploeg en een stimulans om „voesj te doen”, zoals Kamiel Sergant het zou zeggen. Met goeie moed dus opnieuw vooruit, moreel gewapend en gesterkt. De vreugde om dit sukses was nog lang niet uitgedeid of nieuwe onweerswolken verschenen aan de horizon. Letterlijk dan, want bij het eerste daaropvolgend onweer stond de nieuwe klub bijna compleet onder water. Het dak in (versleten) golfplaten had op verschillende plaatsen oudedomsverschijnselen met barsten tot gevolg. De slag tegen het regenwater kon beginnen, vergeefs, want de ene golfplaat was nog niet vervangen of de andere gaf reeds de geest. Bij hevige regenval was zelfs de afwatering niet meer bij machte tijdig het vocht te verwerken. Het werd een niet-aflatende strijd tegen de natuur die, bij gebrek aan financiële middelen, zou aanslepen tot augustus '86. Gevolg was een eindeloze resem vochtplekken op muren en plafond, schimmelvorming, rattenplaag, reumatische toestanden. Intussen had ook de voorbouw

„20 jaar Mikisklub betekent 20 jaar een kloppend hart voor onze stad. Dit twintig jaar jonge initiatief is werkelijk uitgegroeid tot een niet meer weg te denken contactcentrum waar alle progressieve geledingen hun gading vinden. Wat mij persoonlijk steeds bijzonder heeft aangesproken is de hartelijke sfeer die men in dit centrum aantreft. Men heeft er niet alleen aandacht voor de verschillende socio-culturele problemen, ook op tijd en stond organiseert men ook allerlei vormen van ontspanningsavonden. Samen met al mijn karnavalvrienden mocht ik er steeds een uitermate vriendelijke ontvangst ervaren, waarvoor dan ook onze oprechte dank.”

Frans Wauters, Oud-voorzitter van het Stedelijk Feestcomité, cartoonist.

van de klub te kampen met een totaal versleten dak waardoor zelfs de burelen van boven tot onder niet meer veilig waren tegen de regen en de sneeuw. Er moest iets gebeuren en na lang zagen en 'kreften' (een Aalsterse specialiteit) kregen wij het van de huiseigenaar gedaan in '82 eerst het dak van het huis zelf te vernieuwen. Het was meteen de gelegenheid om de overtijdse zolder in het gebouw uit te werken tot een voorraadkamer voor de Mikis, een lokaal voor de pioniertjes en een bibliotheek en dokumentatiecentrum die naam waardig. Zoals de geplogendheden het willen nam de eigenaar alleen de dakkosten voor zijn rekening. De inwendige uitbouw moest op eigen kosten gebeuren. Opnieuw werd beroep gedaan op de financiële steun van de Mikisvrienden, niet vergeefs. De nodige fondsen werden binnengehaald, ruim 300.000 fr., met de afspraak die ten laatste binnen de vijf jaar terug te betalen. Intussen is ook dit opzet gelukt, zelfs eerder dan gepland, en werd er nog een gelukkig toemaatje bijgevoegd. In 1986 konden wij uiteindelijk de huiseigenaars er nogmaals van overtuigen nu ook het dak van de klub zelf te vernieuwen. We maakten van de gelegenheid gebruik om in dat nieuw, geïsoleerd dak ook zes koepels te steken wat meteen normale dagverlichting mogelijk heeft gemaakt. Die

B.T.K.'ers, DAC'ers en vrijstelling van stempelkontrole.

De steeds maar groeiende activiteiten, de noodzakelijke dagelijkse inzet bij verbouwwerken en herstellingen noopten de Mikisklub ertoe „om hulp te roepen”, niet alleen financieel, maar ook in vrouw-mankracht. Het was de periode van de nepstatutenopbloei, stevast of bijna altijd voorafgegaan door vrijwillige medewerking onder vorm van „vrijstelling van stempelkontrole”. Als VZW kon de Mikisklub theoretisch van deze mogelijkheden „meegenieten”. Een vrijstelling van stempelkontrole was niet echt een probleem. Een BTK-project had heel wat andere voeten in de aarde. De Mikisklub heeft met de verbouwing en het inrichten van een bibliotheek- en dokumentatieruimte als motivatie de gok van de BTK-aanvraag gewaagd en die uiteindelijk gewonnen. Mevr. Anny De Maght, toen schepen van leefmilieu te Aalst en Dhr. Marcel Lorie, gemeenteraadslid en voorzitter van de Interkommunale 'Land van Aalst', beiden PVV, aanvaardden het peterschap. Er werd een BTK-project goedgekeurd voor 1 jaar, ingang 1/9/82, voor drie personen. Polleken Van Sande, Sonja De Neef en Linda Verleysen namen de hamer en het truweel

„Als regelmatige en geïnteresseerde bezoeker van de Mikisklub, tevens participant bij menig Mikisklubgebeuren, kan ik mij best rekenschap geven van de inzet, de vriendschap en de wezenlijke rol van strijd en verdraagzaamheid die de Mikisklub kenmerkt binnen de Aalsterse gemeenschap.

De Mikisklub kan bogen op en zich verheugen over een intens verenigingsleven, wat een vrolijke uitschieter is te midden van de vele andere, soms grotere, ideologische en filosofische families bij wie zulks dikwijls op een heel wat lager pitje brandt. Maar de Mikisklub is daarbuiten ook gastvrij en vriendelijk. Niemand wordt er ooit buitengekeken. Integendeel, iedereen is er uiterst welkom. Een voorbeeld van open en democratische aanpak.”

Chris Willems, stadssecretaris.

dubbele dakgeschiedenis heeft ons enorm veel zweet, tandengeknars, stofneuzen en dito longen bezorgd. Maanden lang met stof en vuil in en rond de oren, tot tussen de toetsen van de schrijfmachines en de bladen van onze dokumentatie toe. Uiteindelijk werd ook deze (noodzakelijke) kwelduivel getemd. De binnenbouw werd totaal heropgeknapt. Schimmel en vochtplekken zijn verdreven. Meteen zit de Mikisklub ook zowat 'platzak'. Tot de laatste frank van wat door de vrijwilligersploeg sedert 20 jaar bijeengescharreld werd, vaak in zweet, bloed en tranen, is naar herstelling, onderhoud, uitbouw en naar de programmatie en energiekosten gegaan, zoals het een echte VZW eigenlijk past. Nu, op deze 20ste verjaardag wordt opnieuw een zucht van verlichting geslaakt. De zoveelste. Voor hoelang? Dat is uiteraard een andere vraag.

en de kuisborstel op. Uiteindelijk bleek de toegestane periode nog te weinig te zijn om alles, wat toen moest uitgevoerd worden, te klaren. Er werden andere aanvragen gedaan, de ene met, de andere zonder gevolg. De klub kreeg de petersteun van o.m. Aalsters stadssecretaris Chris Willems en SP-raadslid en ABVV-sekretaris Eddy Monsieur. Via de Socialistische Federatie voor Plaatselijk Open Jongerenwerk kreeg de klub een BTK'er toegewezen voor animatie en administratie voor een periode van één jaar. Die stoel werd ingenomen door Marleen Van Den Bossche, die van tijd tot tijd haar stoel verwisselde voor het dekblad van de gasradiator, kwestie van de spieren warm te houden. Een tweede eigen BTK-project voor 6 maand werd losgepeuterd (nadat een eerdere aanvraag voor 1 jaar was verworpen) op 30.4.84. De aanvraag werd

„Onze hartelijke gelukwensen bij de twintigste verjaardag van de Mikisklub. De Mikisklub is in onze stad een vaste waarde geworden. We appreciëren in je klub de solidariteit en vriendschap, de groeiende openheid, de volharding waarmee je je ideeën en opvattingen verdedigt en het begrip dat je voor anderen weet op te brengen. Als Vredeshuis zijn we vooral verheugd om je bijdrage tot de vredesgedachte.”

Dr. Jef De Loof, medici tegen atoomwapens en voorzitter Vredeshuis te Aalst.

„Hartelijk proficiat met deze 20ste verjaardag ! Ook uit eigen ervaring ken ik de „de Mikis” als een interessante en gezellige plaats voor ontmoeting en uitwisseling in een typische Aalsterse sfeer, tussen kommunisten en andersdenkende vooruitstrevenden en democraten.

Ik wens u alvast een even overtuigende werking toe tijdens de volgende 20 jaar (anders gezegd : ruimschoots voorbij aan anno 2000...). Alvast zullen zij meer kans bieden dan de periode die achter ons ligt, om het rechtse tijt te doen keren...”

Louis Van Geyt, Nationaal Voorzitter van de K.P.B.

gewoon gehalveerd, 6 maand i.p.v. één jaar, één kracht i.p.v. twee. Het was de beurt aan Ann Van Den Bossche om haar intrede te doen. Intussen was ook de reglementering voor een derde arbeidcircuit (DAC) ietwat versoepeld. Ook deze gok werd door de club gewaagd en gewonnen. Begin '85 vertrok de aanvraag volgens de geëigende kanalen. Op 4 april '85 kwam het voor de club verheugende bericht van de goedkeuring voor één animator (animatrice) voltijds en één klusjesman/onderhoud halftime. Ann Van Den Bossche kwam, na een korte onderbreking na het beëindigen van haar BTK-project, terug, Sonja De Neef kon haar vroegere ervaring als BTK-er voortaan meer permanent aanwenden zij het dan in een halftime functie. Dit DAC-project loopt nog altijd, nog steeds met Ann Van Den Bossche, die tijdens haar zwangerschapsverlof werd opgevolgd door Kathleen Van Den Bossche, en momenteel met Willy Baevegems, die de halftime-onderhoudsman speelt en de laatste handen heeft gelegd aan het klaarmaken van de club voor zijn 20ste verjaardag. Nieuwe onweerswolken dreigen, figuurlijke deze keer, maar reële. Als morgen de één of andere door besparingswoede bezeten regering het in de kop haalt de nepstatuten betaalbaar te stellen door de promotoren zelf, al zij het maar voor een deel, kan de Mikisklub, zoals zovele andere organisaties uit de socio-kulturele sektor, ook deze onmisbare hulp vergeten.

En toch draaide de molen verder.

De Postzegelklub „Rosa Luxemburg”

Intussen had reeds sinds de helft van de zeventiger jaren een kleine groep postzegelverzamelaars een veilige haven in de Mikisklub gevonden. Onder het eerste impuls van Marcel De Neve en Mariette Permentier, die er van het prille begin steeds bij is geweest als voornaamste trekpaard (of moet het taalkundig trekmerrie zijn ?), groeide deze beschei-

den postzegelklub met de naam „Rosa Luxemburg” (naar de vermoorde Duitse revolutionaire) stilaan maar zeker uit. De fakkel van impulsgever werd enige tijd overgenomen door Etienne Van Goe-them. De serieuze bloei kwa leden en activiteiten kwam er uiteindelijk onder de leiding van Jan De Brouwer.

Eerste voornaam resultaat : een eerste afstempeling ter gelegenheid van de 10e Mikisverjaardag en met als thema „Aalst Carnaval” in maart '78. Een tweede maal een eerste afstempeling in juni '82 ter gelegenheid van „25 Jaar Cuba Libre” en met Cuba als thema. De kroon op het werk in april '85 bij de uitgifte in de Mikisklub van een nieuwe postzegel (reeks van 2 nl. 9 en 12 F.) ter gelegenheid van en met thema „100 Jaar Belgische Werkliedenpartij”. Op de voorstelling in de Mikisklub de aanwezigheid en toespraken van Paula Dhondt, staatssekretaris voor PTT, Marc Galle, gewezen minister en SP-volksvertegenwoordiger en Bert Van Hoorick, ere-parlements-lid die meteen goed was voor de feestrede, waarbij hij uit zijn eigen rijke ervaringen naar hartelust kon putten. Dit merkwaardig sukses van de postzegelklub is niet zonder enige wrevel en ellebogenwerk achter de schermen vanuit socialistische hoek verlopen. Jammer, zouden we zeggen, en helemaal niet in de trant noch de lijn van het door de Mikisklub steeds beleden pluralisme en verdraagzaamheid. De postzegelklub bleef in de Mikis nog actief tot begin '86. Toen trok het bestuur eruit met have en goed naar andere (betere ?) oorden. Spij-tig. Maar het doet niets af aan de verdienste en uitstraling van deze postzegelliefhebbers, die jaren lang een stuk wel en wee van de Mikisklub hebben mede verwezenlijkt. De naam van de klub „Rosa Luxemburg” is in de Mikisklub gebleven. Het is alleen wachten op enkele liefhebbers die dit postze-gelgebeuren nieuw leven inblazen. Wie meldt zich aan ?

„De Mikisklub jubileert !

Twintig jaren van inzet voor de mensen van eigen zuil, maar met een voorbeeldige openheid voor iedereen die komen wil. Je moet het maar verwezenlijken !

In de loop van de jaren was ik in de gelegenheid aanwezig te zijn op heel wat belangwekkende uiteenzettingen en tentoonstellingen. Steeds was er gelegenheid tot vrijmoedige en positieve gesprekken. Glasnost, vóór het woord tot ons kwam toegewaaid. Nog vele jaren op dezelfde basis. Ik zal er bij zijn !”

Danny Denayer, V.U.-gemeenteraadslid.

De internationale avonden

Dat solidariteit over de grenzen heen geen ijdel begrip kan zijn was ook het tweede decennium van het Mikisleven een vast richtsnoer. Een typisch Roemeens ensemble bracht prachtige panfluitmuziek. Cuba stond meermaals voorop in het Mikisprogramma. Ontwapenings- en vredesproblematiek kregen een nationale en internationale dimensie met o.m. André De Smet (Vrede), Louis Van Geyt (KPB), Dr. Jef De Loof (medici tegen atoomwapens), poster- en affichetentoonstellingen, Monika Abicht over haar belevenissen met een vrouwenvredesdelegatie in de USA. De Chileense tragedie werd niet vergeten. Vietnam kwam weer in het nieuws en in de Mikisklub. Latijns-Amerika trok

Louis Van Geyt

bezonder de aandacht met de toestand in El Salvador (door Jan Deplancke, priester), in Argentinië (door een muzikale groep en politieke vluchtelingen), in Guatemala (met Irma Van Paepeghem, religieuze en ontwikkelingshulpster), en uiteraard ook in Nicaragua, belicht door Leen Van Tournout in '83, ontwikkelingshulpster, door Dirk Vonckx, KPB met vertelling uit eigen reiservaring ter plaatse in '86 en door Georges Spriet, koördinator voor Vlaanderen van de Nicaragua-komitees in '87, zonder dan Chili te vergeten, meermaals middelpunt van diverse solidariteitsavonden. De Mikisreis liep in die periode ook over Frankrijk met J. Cl. Ferrar van de PCF-Lille, over Hongarije met zang en muziek in '84 en met Willy Vernimmen, SP-europarlementslid, op de economische toer in '87, over de DDR en 750 Jaar Berlijn, over de apartheid in Zuid-Afrika, over de Namibische bevrijdingsbeweging met de prachtige SWAPO-Singers in '86, over de Volksrepubliek China met een ooggetuigeverslag door Jan Debrou-

were, KPB, over Marokko met Jef Michiels, Aalsters kunstschilder, over het Libië van Khadafi met Kris Borms, TV-joernalist, als gids, over de Sovjet-Unie in 'perestroïka' met Alexander Vetrov, sovjet-economist, en uiteraard, meer dan een jaar lang, over de moedige staking van de Britse mijnwerkers. Maar dit was een zo intense solidariteitsperiode in en door de Mikisklub, dat er in deze brochure een speciaal hoofdstuk wordt aan besteed, geschreven in de Mikisannalen in de periode '84-'85. Internationale solidariteit, inderdaad geen ijdel begrip.

De grote kunst van de kleine man.

„Niets wat de menselijke ziel roert is ons vreemd”. Daarom steeds verder een doorgedreven inspanning om in de Mikisklub ook de spirituele waarden hun rechtmatige plaats te geven. Kleine kunst, grote kunst, „What's in a word?”. Film, folklore met o.m. John Lündstrom, De Binken, Aalsters café-chantant, Corum Alostum en Aprilov Palaouzov; poëzie met een groep jonge Aalsterse dichters, met Marc Braet en met Bob De Winne, die speciaal voor deze Mikisbrochure een prachtig gedicht neerschreef; muziek met „De Krikskes”,

Zaterdagmorgen 30 januari 1988.

Ik schrijf dit gedicht voor Jos en voor de Mikisklub te Aalst.

Maria Farandouri zingt Neruda.

Dit huis

waar ik kameraad ontvangen werd,

Dit huis

dat een klankbord was

voor mijn gedichten,

Dit huis

waar zovele harten klopten

op hetzelfde ritme,

waar mijn rode woorden

vleugels kregen

en wij samen de polsslag voelden

van Cuba en Nicaragua

en Polen en Roemenië en Hongarije

en zovele andere landen.

Dit huis

waar onze taal

de taal van het volk was,

Dit huis

waar wij zochten naar de ziel

van perestroïka en glasnost.

Huis

met de eenvoudige naam

van Mikis,

laat je deuren openstaan

dat vriend en vijand het wete :

wie je drempel overschrijdt

komt eens terug als kameraad.

Norbert De Winne

„De eerste keer dat ik de MIKIS wou leren kennen, stond ik op straat !

De zuster van Angela Davis kwam er spreken : de toeloop was zo groot, dat de belangstellenden niet binnen konden in de Mikis, toen nog op het Keizerlijk Plein.

De Mikis was en is een centrum, met aandacht voor internationalisme, solidariteit met de Derde Wereld en met verdrukte volkeren, aandacht voor de vredesproblematiek, ...

De kleine man staat er in het middelpunt. Men is er niet bevreesd om zeer uiteenlopende ideeën en mensen samen te brengen.

Van harte proficiat ! Moge de Mikis deze rol te Aalst verderzetten.”

Dolores Baïta - gemeenteraadslid.

de Pat Moore Jazz-band, de New Orleans Jazzband, de Griekse groep Zorbades, Walter De Buck, Roland and his workshop, Stampen en Dagen ;

Eindeseizoenfeest 1982 met „Stampen en Dagen”

zang met Maria Eugenia, Chileense liederen, de Maria Tellshow, Don Kroes en de Dolle Mina's, Lieve Van Mileghem en Elza (Peereboom) met Brechtteksten op muziek van Kurt Weil, het 'Om-roerkoor'-Limburg en de Freddy Grey-show met Jean Walter en Katrien Gallez ; schilderkunst met Harry De Smedt (Pinky), Jozef Huylebroeck en vre-

jeugd toe en druk bezocht. Tenslotte om deze cyclus af te sluiten loopt in het Kontaktcentrum een tentoonstelling van de werken van de Aalsterse kunstschilder René Bekaert, dezelfde die 20 jaar geleden een eerste schilderwerk naar de kraamkamer van de Mikisklub bracht. Na 20 jaar een hartelijk weerzien en een diepe zucht om die 20 jaar die zo vlug voorbij zijn gevlogen.

Een bestendige zorg : het leven rondom ons.

Het leven is wat het is : een bestendige beweging in een draaikolk van mekaar steeds sneller volgende gebeurtenissen, een hooiopper waar men zijn weg in zoekt, een weg die soms heel moeilijk te vinden is door tekort aan inzicht, aan kennis ook, wat door de wirwar en veelheid van ongeordende informatie en ingewikkelde reglementering niet vereenvoudigd wordt. Plakken zoveel mogelijk op de aktualiteit, geen enkel onderwerp uit de weg gaan, is de rode draad die door het tematische programma van het Kontaktcentrum loopt. Toen de eerste officiële culturele raad, volgens dekreet, in Aalst van de grond was, nodigde de Mikisklub de voorzitter ervan, Gilbert Claus, uit. Met de hangende plannen voor de bouw van nieuwe krematoria in Vlaanderen staken

„De cafézaal van de Mikisklub geeft de prettige gewaarwording warm geborgen te zijn. Terwijl zij die er spontaan werken en de mensen die er regelmatig zijn de gelegenheidsbezoekers zonder woorden laten voelen van harte welkom te zijn.”

Harry Pinky.

desposters en -affiches ; toneel met delegaties van PACT (Progressief Aalsters Collectief Theater) en een solo van Anton Cogen, regisseur en TV-medewerker ; artistiek sprokkelhout van Gustaaf Gidts en tussendoor tentoonstellingen met geschiedkundig karakter, ook opengesteld naar de schoolgaande

wij het licht i.v.m. crematie op bij Paul Van Den Wijngaerde, verantwoordelijke voor de streek voor de 'vereniging voor crematie'. Toen 'doping' zich als een ware plaag over de sportwereld uitbreidde kwam TV-joernalist Louis De Pelsmaecker daar belangwekkende dingen over vertellen. In de voor-

„De keren dat ik de Mikisklub bezocht, werd ik aangenaam getroffen door de manier waarop het eraan toegaat : gemoedelijkheid in de omgang, gastvrijheid voor sprekers van diverse pluimage, bereidheid te luisteren en te praten ook met andersdenkenden, in de weer zijn om elkaar bij te staan en te helpen waarbij de maatschappelijke positie volledig weggecijferd wordt, een harmonisch samengaan van jong en oud. Die menselijke omgang, breeddenkendheid en verdraagzaamheid staan borg voor een verdere bloei van dit ontmoetingscentrum de komende decenniaën.”

Paul Van den Wijngaerde, Directeur van het Koninklijk Technisch Atheneum.

„Mikisklub, gezelligheid voor velen...

Jaar in jaar uit zijn enkele enthousiastelingen druk doende om de „Mikisklub”, onder meer, als een gezellig ontmoetingscentrum te laten functioneren.

Velen, niet in het minst ouderen van dagen, brengen er dan ook graag een paar uurtjes aangenaam door bij een gemoedelijk babbeltje, al dan niet gepaard aan het leggen van een kaartje of het volgen van een ontspannend programma. Het doet hen deugd aldus een korte wijle te kunnen ontsnappen aan de harde, vaak zeer harde, realiteit van elke dag. Hun dankbaarheid voor het groepje enthousiaste medewerkers en hun waardering voor de geleverde prestaties en onbaatzuchtige inzet is dan ook terecht.

Daarenboven is er de bedenking : „Het geluk dat je een ander bijbrengt, valt op jezelf terug...”

En ook dat is er aan verdiend.”

Theo Van Gijseghem, Adjunct-directeur bij de R.V.A.

bereiding van de syndikale verkiezingen lieten wij BBTK-sekretaris Herman Van Herzele aan het woord. Zijn ACV-kollega te Aalst, Piet Van Tittelboom, had het over „de fundamentele stellingen van het ACW, anno '78.

Fraas Wauters, gekend cartoonist en vroegere voorzitter van het Aalsters Feestkomitee, leidde ons binnen in de achtergrondwereld van de folklore. Met adjunct-directeur-RVA Theo Van Gijseghem ontdekten we dat „de RVA nog VEEL meer is dan den oep”. Paul Keymeulen leerde ons de stadsverwarming van Interstoom beter kennen. Met Jan Debrouwere (KPB) gingen we grasduinen in 150 jaar geschiedenis van de Vlaamse Beweging, in het leven van Jef Van Exterghem, Vlaams kommunist.

RALDES, analyseerde de groene beweging vanuit een sociaal-politieke kijk. Met VUB-professor Oscar Steenhout en met kernfysicus Jef Turf, toen KPB-ondervoorzitter, spraken wij ons uit voor of tegen kernenergie. RIBSO- en Horizontdirecteur Herman Leemans pikte het niet dat de gehandicapten in de kou blijven staan. Mieke Van Nuland van de Bond van G.J.G. had zo haar mening over het gezinsbeleid in Vlaanderen. De Aalsterse gastarbeiderswerking kreeg het Mikispodium voor zich. Professor Maxime Stroobandt, nu SP-senator, verdedigde er de rechten van de vakbondsdelegee. Dat werd later door de afgedankte Boel-delegees van het ABVV in de praktijk belicht onder het thema 'strijdsyndikalisme'. Ook de toestand in de K.S.,

„Mijn beste vriend Jos,

Reeds jaren kennen we mekaar. Ik heb steeds een groot respect gehad voor uw persoonlijkheid en uw overtuiging en dat heb ik nu nog steeds na 28 jaar.

Zoals in het verleden kan de Mikisklub nu ook nog rekenen op de goede samenwerking met de HORIZON.

Soms kwamen we niet overeen maar dat duurde niet lang. Ik hoop dat we nog lang kunnen samenwerken.”

Herman Leemans, Directeur van de HORIZON, Rijksinstituut voor Buitengewoon Secundair Onderwijs.

André Messens, directeur van een Vlaamse school in het Brusselse, zette ons op het zoekpad naar 'een andere basisschool'. Met Norbert De Batselier, SP-volksvertegenwoordiger uit Dendermonde, gingen we dieper graven naar 'nut en profijt voor wie in de interkommunales voor energieverdeling'. Jaak Vandijck van 'De Morgen', liet ons mee genieten van zijn ervaringen op de Olympische Spelen in Moskou. Greenpeacemensen kwamen de walvissen en de Noordzee verdedigen. Siegfried Van Nuffel,

Kempense Steelkoolmijnen, werd belicht, dan nog door de Limburger André Tobac (Imavo). Dirk Vonckx, KP, en Stef Muylaert, Teledienst-Aalst, lichtten een sluier op over de nieuwe armoede en demonstreerden er de spaarschakelaar bij. Toon Colpaert, ABVV-studiedienst, lichtte de betekenis van de laatste syndikale verkiezingen toe, charmant bijgestaan door BBTK-delegee in de GB te Ninove, Nicole Van Droogenbroeck. Het thema „Vredeseconomie” werd door Ignaas Lindemans, voorzitter van

„Persoonlijk heb ik in de Mikisklub een open, kritische sfeer ervaren. Geen rabiëte, overjaarse anti-S.P.-houding, maar integendeel positieve debatten over de linkerzijde en de crisis, over de energieproblemen in ons land, over de moeilijkheid om heden nog links te denken en links te handelen, over een socialistisch alternatief en zo veel meer.

Wanneer ikzelf als spreker fungeerde heb ik altijd een warme openheid van geest ontmoet in de Mikisklub. De sfeer werd niet verpest door kribbig nutteloos gepolemiseer, maar eerder een opbouwend zoeken naar betere uitwegen.

Ik wens de Mikisklub dan ook van harte te feliciteren met deze twintigste verjaardag en hoop dat deze verjaardag een aanduiding zou mogen zijn van dynamisme en jeugd.”

Norbert De Batselier, volksvertegenwoordiger.

„Van „Kontaktcentrum Mikis Theodorakis” naar „Mikisklub”.

Het is haast niet te geloven dat het reeds twintig jaar geleden is dat het „Kontaktcentrum Mikis Theodorakis” in Aalst zijn deuren opende.

De figuur van de Griekse komponist-tekstschrijver-zanger Theodorakis sprak toendertijd tot de verbeelding omdat hij ook een vrijheidsstrijder was.

1968 was immers het jaar van de barrikaden, waarin wij de unieke paradox beleefden van het feit dat de economische hoogconjunctuur bij de jeugd verzet opriep tegen de gevestigde waarden van de welvaartsmaatschappij. Dialoog was toen het modewoord en wij mogen gerust stellen dat het centrum aan de Nieuwbeekstraat 35, dat sindsdien tot „Mikisklub” evolueerde, in Aalst zowat synoniem werd van de dialoog tussen mensen van alle mogelijke politieke en ideologische strekkingen.

Als burgemeester van de stad verheug ik mij uiteraard over het bestaan van dergelijk ontmoetingscentrum, waar op gemoedelijke wijze over de meest uiteenlopende problemen kan worden gepraat.

Het is dus mijn wens dat de Mikisklub nog vele jaren mag blijven bestaan en dat de Aalsterse burgers er pratend naar elkaar toe mogen blijven groeien.”

M. De Kerpel - Burgemeester van Aalst.

Pax Christi en hoofd van de ACV-studiedienst, en door Filip Delmotte, KP-Vlaams Bureau, aangepakt, en tenslotte werden ook de enige echte Aalsterse vrije radio's, Katanga en Caroline, met mekaar gekonfronteerd.

De politici en de politiek zijn niet vergeten.

In zijn gelukwens voor deze 20e verjaardag van de Mikisklub schrijft Kamiel Sergant „zelfs veelkleurige politici zoals Marcel De Bisschop en ikzelf voelen ons in de Mikis thuis”. Hoe zou het anders kunnen in een Kontaktcentrum, die naam waardig, waar inderdaad alle kleuren en gezindheden van het rijke politieke schaakbord aan bod zijn geweest. De thema's, waarover zij hebben gesproken, staan in een chronologische tabel verder in deze brochure. Ten titel van inlichting en om een licht te werpen op deze regenboog volgen hier hun namen en hun toenmalige politieke titel en/of partij en/of rol in het politieke poppenspel de tweede 10 jaar van het Mikisbestaan.

Oordeel zelf : Anny De Maght, PVV, schepen van leefmilieu te Aalst ; Louis Van Geyt, KP-Voorzitter ; Walter Cueppens, lid Centraal Komitee van de KP ; Martin Van Der Speeten, SP, voorzitter van het Aalsters OCMW ; Ghis Willems, CVP, volksvertegenwoordiger, nu schepen van financiën te Aalst ; Jan Caudron, VU-volksvertegenwoordiger ;

Joske Van Sande, KP-vrouwenkommissie ; André De Smet, voorzitter VUW-vrede ; Jef Turf, Vlaams KP-Voorzitter, nu ex- ; Chris Lievens-Borms, CVP, schepen van onderwijs en cultuur te Aalst ; Wilfried Devlieghere, economisch specialist-Agalev ; Paula Burgghieve, professor, KP ; Jef Ulburghs, SP-doorbraak en europarlements lid ; Marijke Van Hemeldonck, SP, europarlements lid ; Jan Debrouwere, KP ; Jules Verhelst, KP, archivaris en geschiedkundige ; Ludo Vaneck, weerstandsbeweging en schrijver. Kijkt ge even terug naar de pleïade politici, die de Mikisklub in de eerste 10 jaar heeft ontvangen en op de spreekstoel gebracht, dan is er zelfs voor de grootste scepticus geen twijfel meer mogelijk : „De Mikisklub is pluralistisch en open”. Een zoete droom, wellicht een utopie : mocht het langs de andere kanten ook zo maar zijn !

Anny De Maght over leefmilieu, anno 1978

„Proficiat !

De Mikis Theodorakisklub, want zo was de officiële benaming, leerde ik kennen via de families Van den Bossche, Raymond De Smet en Jos De Geyter.

We beleefden er in de beginjaren '70 een karnavalkwis om nooit te vergeten ! We „trokken” er binnen op maandag- en dinsdagavond van „vastelaoved” met de harmonie of fanfare van dienst. Drank was er steeds goedkoop.

Bijgebleven is me vooral de tentoonstelling van Harry Pinky, een alternatieve Oilsjterse aoved met de medewerkers (-sters) van toen, en onlangs nog, eind '86, het karnavaldebat en de happening (om een Amerikaans woord te gebruiken) van karnavalgroep Roeidsel...

De ontvangst was en is er steeds even vriendelijk en hartelijk, zelfs voor meer- en veelkleurigen, zoals Marcel De Bisschop en ikzelf ! Buiten iedere filosofische strekking, primeert toch eerst de mens, de rest is bijzaak. Oorlog brengt immers geen vrede ! Voesej doeng, Mikis en proficiat.”

Kamiel Sergant, Keizer karnaval.

De ONZEN EN DE MIJNEN

In de jaren 1984 tot 1986 werd de klub getroffen door een akute en langdurige vorm van Scargillitis. Ondanks de onrustwekkende naam valt het virus nogal mee : evenmin als zot zijn doet het pijn en de patiënten worden er in elk geval moreel beter van.

In maart 1984 begon de legendarische Britse Mijnstaking tegen de door de regering Thatcher geplande sluitingen. Meer dan honderdduizend mijnwerkers en hun families zouden gedurende een vol jaar het hoofd blijven bieden aan het verenigd front van regering, kapitaal, mijndirectie, pers en politie. Over de gehele wereld stak echter een geweldige solidariteitsbeweging de kop op. De Mikisklub was er een schakeltje van.

Nog steeds, zelfs bij het schrijven van deze tekst, krijg ik de krop in de keel, kan ik slechts met moeite de mengeling van geluk en droefenis beheersen, die telkens terugkeert als ik denk aan de periode waarin ik de mooiste momenten van mijn militante leven heb gekend. Allen die van dichtbij betrokken waren bij onze steunakties, zullen begrijpen wat ik bedoel.

Een onvergetelijk moment was het toen men fotograaf Herman en mij, op bezoek in Edlington als vertegenwoordigers van de klub en van de Rode Vaan, voor een volle zaal mijnwerkers en andere burgers op het podium riep. Men bevorderde ons zowaar tot een soort erelid van de Royal British Legion Club, de klub van de legerveteranen. Om de inzet van de Mikisklub voor de plaatselijke Yorkshire Main Colliery te belonen. We waren wat uit ons lood geslagen, vooral ikzelf dan, als ex-gewetensbezwaarde, maar we voelden ons trots als een hond met vlooiën.

De spontane broederschap tussen onze mensen en de mijnwerkers van Edlington zou meermaals, zowel hier als ginder, bezegeld worden door het nuttigen van ontelbare pinten, het voeren van uren lange gesprekken, het afleggen van wederzijdse bezoeken. Sluitstuk werd uiteindelijk de officiële verbroedering van de Yorkshire Main Welfare Club en het u bekende Kontaktcentrum Mikis Theodorakis.

In het Aalsterse speelde de Mikisklub inderdaad een centrale rol in het organiseren van de daadwerkelijke hulp aan de getroffen mijnwerkersgezinnen. Merkwaardig en hoopgevend was dat na korte tijd

ettelijke tientallen mensen van buiten de direkte Mikis-kennissenkring in de bres sprongen. Afkomstig uit de meest diverse milieu's en elk met zijn eigen originele bijdrage. Aan allen komt dan ook de eer toe dat ze zonder enige bijbedoeling de belangrijke menselijke waarde van de kameraadschap concreet hebben gemaakt.

De wijze waarop dat gebeurde nam uiteenlopende en toch steeds op hetzelfde punt bijeenkomende vormen aan. Er werden kleren, voedsel en geld geschonken. Onder impuls van de Jongkommunisten trokken jongeren meermaals de stad in voor huis-aan-huis-akties. Een hele reeks kunstenaars stelde werken ter beschikking voor een veiling onder het motto „Een kunstwerk voor de Kids”. Er werden informatie-avonden georganiseerd. Het stadsbestuur ontving een delegatie van de NUM, de mijnvakbond. Zelfs Amylum - niet bepaald onze beste vriend - deed een duik in het zakje.

Wat als hoogtepunt van de actie nooit zal vergeten worden, is het verblijf van twee groepen kinderen in gastgezinnen. De kinderen eens op vakantie kunnen sturen betekende voor de stakersgezinnen een belangrijke steun. Voor de kinderen zelf was het een buitenkans om aan de harde realiteit van armoede en politiegeweld te ontsnappen. Voor een paar weken waren de „kids” letterlijk prins. Vele gastgezinnen zouden zich dan ook sterk gaan hechten aan „hun” kinderen, aan hun ouders ook in sommige gevallen. Persoonlijke kontakten bleven voortbestaan, ook na het einde van de staking en na de sluiting van „onze” mijn. Inderdaad, de „Yorkshire Main” werd enkele maanden na de staking opgedoekt, hoewel ze één van de modernere putten was en ze niet in het oorspronkelijk sluitingsplan opgenomen was. Van toeval kan geen sprake zijn. In de Main bleef de staking gedurende het volle jaar totaal, de bevolking van het dorp Edlington stond bijna volledig achter de stakers, middenstanders inbegrepen. Zo'n voorbeeld van een socialistische gemeenschap moest wel vernietigd worden. En zo lijkt het verhaal aan een triestig einde toe. Hoewel. Ondanks de nederlaag hebben de Britse mijnwerkersgezinnen hun menselijke waardigheid gered, hebben ze de wereld getoond hoe sterk gewone mensen kunnen zijn als ze maar samenwerken. In die zin blijft hun lijfspreuk voor iedereen geldig : „The people, united, will never be defeated”.

(Jos Gavel)

„Ter gelegenheid van de jubileumviering „20 jaar Kontaktcentrum Mikis Theodorakis” (Mikisklub) wil ik u hartelijk proficiat wensen. Reeds met wijlen dhr. De Smet en later met u Jos De Geyter had ik vele vriendschappelijke en diepmenselijke kontakten. Mijn bezoeken aan de Mikisklub waren zeldzaam, maar ik had met u beiden vele aangename gesprekken. Ik herinner mij nog laatst de aankomst en rondgang van de kinderen van stakende Engelse mijnwerkers. Ze werden door u allen in een diepmenselijke sfeer opgevangen. De politieke en filosofische strekking werd terug door velen overbrugd. Ik wens u nog vele jaren.”

Remi Van Vaerenbergh, Ambtenaar van de Burgerlijke Stand en Schepen van Sociale Zaken en Bevolking.

„Je kan de Mikisklub vele adjektieven en zelfs bredere omschrijvingen meegeven. Belangrijker dan het actieve respect en de in alle openheid beleden tolerantie bij het aanhoren van zoveel politici, van groen tot blauw en van geel tot dieprood, van milieuwerkers en stakende Britse mijnwerkers, is wellicht dat de Mikis het enige Aalsterse politiek geëngageerde lokaal is waar je binnenstapt zonder dat je het gevoel krijgt een vreemde eend in de bijt te zijn. Steeds heeft iemand van het Mikisteam er oog voor om met je een gesprekje aan te knopen, je als bezoeker niet alleen op je krukje bij de toog te laten zitten. Waar men daar oog voor heeft, is het goed om komen. Menselijke warmte zorgt er voor echte gezelligheid.”
Johan Velghe „Het Nieuwblad”.

MIJNEN, KUNST, SOLIDARITEIT...

De veiling van kunstwerken ten voordele van de Britse Mijnwerkers en hun kinderen bracht een ganse schare solidaire kunstenaars bij mekaar. Met zijn dertigen waren ze om dit Mikisinitiatief mede te ondersteunen, uit alle hoeken van Vlaanderen, uit verscheidene takken van kunst. Hier gaan hun namen uit dankbaarheid voor de betoonde medewerking.

Marc De Bruyn, Aalst, beeldhouwer, met een zeefdruk naar een eigen tekening rond het thema 'gastarbeiders' - Gilbert De Smet, St.-Lievens-Esse, beeldhouwer, met een schets - Elie Elia, Gent, schilder, tekening - Rita Dely, Brugge, tekenares, karikatuur - Rita Van den Hole, Antwerpen, aardewerk, vaas, pot en kruiken - Alfons Goossens (GOAL), Buggenhout, karikaturist, cartoons - Hilde De Bruyn, Aalst, keramiek, vaas - Karin Wauters, Aalst, aardewerk, pot - Marie Cuper, schilderwerk, zeeanemoon - Frans Wauters, Aalst, cartoonist, tekening op blokplaat - Aimée De Graeve, Denderwindeke, weefwerk, wandtapijt - Kant-en Weefschool, Ninove, 8 stukken - Hilde Wastiels, kantwerk, ingelijst - Mitsubi, Poolse gouache - Jozef Huylebroeck, Aalst, schilder/amateur, schilderij - Jef Michiels, Aalst, schilder, akwael - Rufijn De Decker, Ninove, tekenaar, tekening - Harry Pinky (De Smedt), Aalst, schilder/amateur, zwart-witschilderij - Luc Van Holen, etser, originele etsen - Anne-Marie Van Hoorick, Aalst, schilderes, ets „Tuin der Lusten” - Marc Van der Haegen, tekenaar, tekening - Patrick Van Heddeghem, tekenaar, gouache - Myriam Hendrickx, St.-Idesbald, keramiste, pot - Van Geirt, Ninove, tekenaar, pentekeningen - Sim Kootjans, Antwerpen, koekeplank - Hilde Bruynseels, Brasschaat, schilderen op zijde, weefstuk - Jo Clauwaert, Gent, fotograaf/tekenaar, schilderwerken - Agnes Dumortier, bloemenwerkje - Stan Caudron, Oudegem, fotograaf,

foto's - Erik Monsaert, Aalst, karikaturist, cartoon - Philomène Beeckman, Aalst, teemuts/kantwerk.

De Britse „Kids”, die dank zij de verschillende solidariteitsakties in en om de Mikisklub een vakantie in ons land konden doorbrengen, vonden ook een goed onderkomen en prima-verzorging bij de onthaalfamilies, die zeker niet alleen in Aalst spontaan hun hulp gastvrij hebben aangeboden.

Het zijn de families Wasteels (vader en zoon), De Decker-Vinck, G. De Cock, Mariette Vinck, Podevijn, René De Wolf, P. Van Der Schueren, Jan De Brouwer, Kieckens, Willy Steenhout, G. Van Den Bossche, M. Van Boxtael, Guido Saey, H. Clément, Wille-De Rijck, Cnudde-Verbeke, Lieve Vanhaecke, Goffa-Vinck, P. Van Den Abbeel, R. Schelck, Meert-Cooman, J. Plas, Van Der Speeten, Dr. Van Vaerenbergh, Verbeeren-De Keyser (allen uit Aalst), de families Van Der Straeten en Catteeuw (uit Lede), Lomme-Winno (Landskouter), L. Sillis (Sombeke), Van Cauteren-Claessen (Zelee), Sillis-Pik en L. Vloeberghs (Hamme), Cassiman-De Graeve (Denderwindeke), De Beuckelaer-Heyvaert (Buggenhout), Lefebvre (Binkom-Tienen), Jos Van Nieuwenhove (Waasmunster), Verhavert (Appels-Dendermonde) en Annie De Vijlder (Brussel).

Een hele reeks van deze onthaalfamilies hebben nadien „hun” kinderen nog maar eens uitgenodigd voor de zomervakantie. In de herfst ging een groep vanuit de Mikisklub op bezoek bij „the Kids”. Tot nu toe lopen met meerdere families de vriendschapsbanden regelmatig verder. Het Britse mijnwerkersleed is niet voorbij. De diepe wonden zullen nog veel tijd vragen om geheeld te geraken. Vanuit de Mikisklub werd de solidariteit hoog in het vaandel gestoken. Het Kontaktcentrum Mikis Theodorakis mag met fierheid, voldoening en toch enige weemoed en bitterheid om het lot van de Britse mijnwerkers op deze periode terugblikken.

„De bijdrage van de Mikisklub aan het socio-cultureel vormingswerk te Aalst en bij de bevordering van het bewustwordingsproces van de openbare opinie inzake de problemen van vrede, ontwapening en internationale solidariteit tijdens de voorbije twintig jaar mag zeker aan velen als voorbeeld gesteld worden. Dat het bovendien nooit alleen bij woorden is gebleven maar ook gekoppeld aan een daadwerkelijke inzet mag hier eveneens onderlijnd worden.

Twintig jaar Mikisklub is dus zeker iets dat moet gevierd worden omdat het, ook voor de vele militanten die zich belangloos inzetten, een aansporing betekent om op dezelfde weg verder te gaan.”

André De Smet, hoofdredakteur van het tijdschrift „Vrede” en voorzitter van Vrede vzw - Studie en infocentrum voor vredes- en ontwikkelingsproblematiek.

Tussen dat alles door...

leeft er nog heel wat in en rond het Kontaktcentrum. Wie kent immers niet de internationale geschenkenbeurzen met produkten uit de ganse wereld en die steeds een hoogtepunt kennen naar de eindejaarsfeesten toe. De initiatiefnemers ervan hebben trouwens in het gebouw in de Nieuwbeekstraat 35, een speciale tentoonstellingsruimte waar steeds tussen twee grote verkopen in de verschillende produkten te bekomen zijn. Er zijn voor alle

Geschenkenbeurzen : een „vreugdevol” aanbod

een Limburgse koolmijn toen ze nog niet gesloten was, naar Schwerin in Mecklenburg in de DDR. Er zijn ook de traditionele mei-avondvieringen geweest in de klub zelf sedert 1983. IMAVO (Instituut voor Marxistische Vorming) heeft er een regelmatig publiek. Er zijn de verbroederings met Gentse, Antwerpse en Limburgse vrienden geweest, de vele etentjes, de St-Maartensfeesten, de koffietafels en shows voor de vrouwenvereniging en voor de 3e leeftijd, de volksspelen, de kaas- en wijnavonden en uiteindelijk ook al die dagen en avonden dat er eigenlijk niets bijzonders aan de hand was en waarbij het zo gezellig was een kaartje te leggen, op de tapbiljart of op de vogelpik te knoeien of gewoon gezellig aan de ruime Mikistoog te hangen babbelen, zeveren, zoals dit in Aalsters- en Mikisjargon smakelijk gezegd wordt. Er waren de moeder- en de vaderfeesten en er was vooral de vriendschap die de Mikiswerkers bindt en zal blijven binden en, zoals zovelen van de Mikisvrienden het ook hier in deze brochure uitdrukken, de warmte van het onthaal en het gevoel dat 'je er nooit alleen bent', zelfs al zijn er soms maar weinig mensen aanwezig.

„Meer dan twintig jaar geleden belandde de Griekse komponist-dirigent Mikis Theodorakis, toendertijd reeds kommunistisch parlamentslid, na de machtsovername van de kolonels in de Griekse gevangenis. De veelzijdige muziek van deze, naar vrede en rechtvaardigheid hunkerende linkse revolutionair werd tegelijkertijd door het toenmalig diktatoriaal regime verboden.

Alleen al de naamgeving van het kontaktcentrum in de Nieuwbeekstraat moet aldus de bezoekers juist oriënteren.

En hoewel de Aalsterse Mikisklub in hoofdzaak dienst doet als Kommunistisch partijlokaal, moeten wij erkennen dat de verantwoordelijken er via hun activiteitenkeuze en persoonlijke opstelling in slaagden van dit progressief centrum een echte ontmoetingsplaats te maken voor iedere Aalstenaar, ongeacht de politieke of filosofische overtuiging.

De feitelijke tegenstelling partijlokaal - open centrum wordt in de Mikisklub weggewerkt door het enthousiaste, warme en open onthaal.

Jos De Geyter en zijn ploeg slaagden er reeds lang voor Gorbatsjov in om te Aalst de Glasnost-gedachte in de praktijk uit te werken met de bescheiden middelen waarover men beschikt.

Dat de grote „Mikis” himself in oktober '88 zal optreden in de Nieuwbeekstraat is het mooiste eerbetoon dat de vereniging zichzelf bij haar twintigjarig bestaan kan toewensen.”

Patrick De Smedt, SP-raadslid.

liefhebbers de traditionele oudejaarsavondvieringen en de Vredesbarbecue eind-augustus, begin-september, en de mosselsoupers, meestal in oktober, en de belottewedstrijden iedere laatste zaterdag van de maand, een tijdstip waarop ook de Mikispaarkas gelicht wordt. Er zijn in de loop van die 20 jaar Mikis tientallen gezamenlijke uitstappen geweest in binnen- en buitenland, Ronquières, Vlassenbroek, de Hoge Venen, Antwerpen-speciaal, Oostende, al even speciaal, fietstochten, wandeltochten, naar het feest van „L'Humanité” in Parijs, naar Breendonk, de Beekse Bergen, de drukkerij „Het Volk”, naar

Onwillekeurig bijna gaan onze gedachten daarbij terug naar die Mikisgetrouwen en -vrienden, die er niet meer zijn, en die een stuk van hun leven in deze klub hebben gestopt. Namen noemen is er hier niet bij. Er zijn er velen en de klub is hen dankbaar voor wat zij hebben gedaan. Zoals ook dank uitgaat naar diegenen, die ooit een helpende hand hebben gereikt maar ons in de loop der tijden om uiteenlopende redenen hebben verlaten. Ook dat is menselijk en zelfs eigen aan het menselijk lichaam waarin de huid zich automatisch bestendig vernieuwt, zoniet afsterft.

„De Mikisklub heb ik steeds ervaren als een klein kultureel centrum waar ieders mening, idee en oordeel welkom is. Ook door het gevarieerd aanbod van activiteiten richt dit ontmoetingscentrum zich tot verschillende leeftijdscategorieën. Ik wens het bestuur van de Mikisklub geluk met het 20-jarig jubileum.”

G. Bourlon, Schepen van Sport, Jeugd en Vrije Tijd van de Stad Aalst.

HET HUIS waarin wij wonen.

Nieuwbeekstraat 35, Aalst, is niet uitsluitend de Mikisklub. Het is ook een onderkomen voor diverse organisaties. Eén dag voor de opening van het nieuwe Kontaktcentrum werd op vrijdag 21 december '73 ook daar het traditionele lint doorgeknipt, met een gouden, eigenlijk vergulde schaar. De eer kwam toe aan de oudsten van het gezelschap, die intussen allemaal naar de eeuwige Mikisvelden zijn vertrokken. Memorabele vrienden, terzelfdertijd een brok Aalsterse en KP-geschiedenis : Jefken Van Nieuwenborgh, Frans Stuyver en Romain De Neef. Met terechte fierheid hebben zij de poort geopend en de gebruikelijke feestwoorden afgevuurd. Eindelijk opnieuw een behuizing die mag gezien zijn voor een reeks van diensten en verenigingen om en rond de Mikisklub en de K.P.-Aalst.

Er zijn in die ganse bouw ruimtes voorzien voor :

- de Aalsterse afdeling van de mutualiteit „De Eenheid” met openingsdagen op dinsdag, woensdag en donderdag. Met daaraan verbonden het 'Centrum voor maatschappelijk welzijn' van het Verbond van Neutrale Mutualiteiten, elke 1ste en 3de woensdag van de maand in de namiddag, een servicecentrum voor IEDEREEN.
- de permanente tentoonstellingskamer van de Mikishop, een initiatief gegroeid uit de tientallen geschenkenbeurzen en een gelegenheid om ook tussendoor de vele produkten en specialiteiten uit vreemde landen aan te schaffen.
- 't Klubken, het jeugdlokaal dat ook reeds een tienjarige geschiedenis achter de rug heeft, met wisselend succes en momenteel in gebruik als beperkte vergaderruimte en lokaal van AKV Roeidsel.
- een werkatelier met de nodige drukmachines en ander bureaumateriaal.
- het bestendig bureel van het Kontaktcentrum waarin het DAC-projekt huist en de Copyservice is geïnstalleerd.
- het bureel van de K.P.-Dender op de eerste verdieping met daarnaast de opslagplaats voor al het materiaal van de Vrouwenvereniging voor Vrede en Welvaart.
- de bibliotheek en het dokumentatiecentrum op de nieuw uitgebouwde ruime zolderverdieping en daarnaast een ruimte voor het materiaal van de Mikisklub zelf en een andere voor de allerjongsten, de Pioniertjes, met jeugdatelier 't Vlammen.

„Tijdens de weinige uren die wij in de Mikis mochten doorbrengen, is ons vooral de kameraadschappelijke sfeer van een groepje onbaatzuchtige strevers bijgebleven en de oprechte openheid waarmee zij de „andersdenkenden” tegemoet treden.

Jaren geleden mocht ik als gastspreker het Vlaams-nationaal standpunt inzake amnestie ontwikkelen. Ik was aangenaam verrast over het begrip en de goodwill van het Mikispubliek. Het kostte ons geen moeite om met edele mensen als een Ray De Smet en andere van zijn medestanders een hartelijke relatie aan te knopen. Van de overkant van de ideologische barrikade wensen wij Jos De Geyter en de zijnen een welgemeend proficiat en sterkte in het streven naar een betere wereld.”

Jan Caudron, V.U.-volksvertegenwoordiger.

„Mijn welgemeende en hartelijke felicitaties ter gelegenheid van „20 Jaar Mikisklub”. De Mikisklub is een begrip geworden in Aalst waar elke inwoner, ongeacht zijn ideologische of filosofische overtuiging, welkom is en gerespecteerd wordt. Dank voor uw talrijke „culturele” initiatieven ; dank om uw openheid. Wees echter niet te naïef wanneer het om de „Vrede” gaat. Die Vrede begint reeds bij het ontstaan van „ELK” leven.”

Chris Borms, schepen van onderwijs en cultuur te Aalst. (CVP)

Al deze ruimten zijn te bezoeken en te bekijken op de opendeurdag, in het kader van „20 Jaar Mikisklub” georganiseerd op zaterdag 26 maart 1988 vanaf 14 uur.

In de ruimte van het Kontaktcentrum zelf zijn bestendige activiteiten georganiseerd door IMAVO (Instituut voor Marxistische vorming), die de meeste van de voordrachtavonden voor zijn rekening neemt. In de ruime inkom en in de zaal zijn er uitgebreide mogelijkheden voor tentoonstellingen. De Aalsterse afdeling-Volkstoerisme staat er

„Proficiat met het 20 jarig jubileum van de Mikisklub.

Sinds een aantal jaren is er een ontzaglijk gevecht ingezet door de agressieve rechterzijde om greep te krijgen op het menselijk denken in functie van haar klassebelang. Daartegenover is de Mikisklub als progressief ontmoetingscentrum één der noodzakelijke bakens van weerstand voor de democratische beweging in Vlaanderen. Daarom wens ik de Mikisklub veel succes toe om nieuwe hoop en perspectieven te scheppen voor de linkerszijde.”

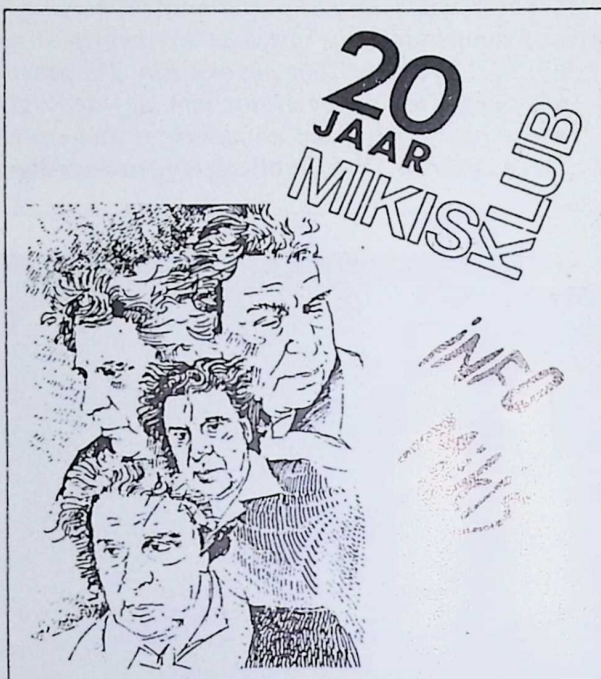
Ludo Loose, Vlaams K.P.-voorzitter.

in voor informatie en inschrijvingen. De KP-Aalst houdt er regelmatig de vergaderingen. De Vereniging 3de Leeftijd „De Eenheid”, die dit jaar ook al aan de 10de verjaardag bezig is en daaromtrent een paar verrassingen in petto heeft, die mede opgenomen zijn in het programma „20 Jaar Mikisklub”, heeft er regelmatig druk bijgewoonde namiddagen.

.De Vrouwenvereniging voor Vrede en Welvaart houdt er voor traditionele koffietafels, de viering van moederdag en van de Internationale Vrouwendag, een viertal zondagnamiddagen per jaar verzamelen geblazen. De Jongkommunisten hebben 't Klubken als vergaderplaats. Tenslotte leven er in de Mikisklub zelf de kaartklub „De 4 Azen”, de Mikisspaarkas, de momenteel sluimerende postzegelklub „Rosa Luxemburg” en uiteraard ook de sinds 20 jaar vrijwillige werkgroep van het kontaktcentrum, die tevens de algemene vergadering van de klub uitmaakt.

Om over al deze activiteiten in het Kontaktcentrum te berichten wordt tenslotte, zowat om de zes weken, een infoblad uitgegeven en verspreid naar de leden, de pers en jeugd- en socio-kulturele klubs in het Aalsterse, de „Info-Mikis”. Die krijgen alle Mikisleden gratis toegestuurd. Mikislid wordt men door een bijdrage van amper 50 F. per jaar, net niet voldoende om de druk- en verzendingskosten van het infoblad te dekken.

INFO-BLAD VAN DE VZW KONTAKTCENTRUM
MIKIS THEODORAKIS
Nieuwbeekstraat 35 9300 AALST
Jaargang 7 - nummer 7 - december 87

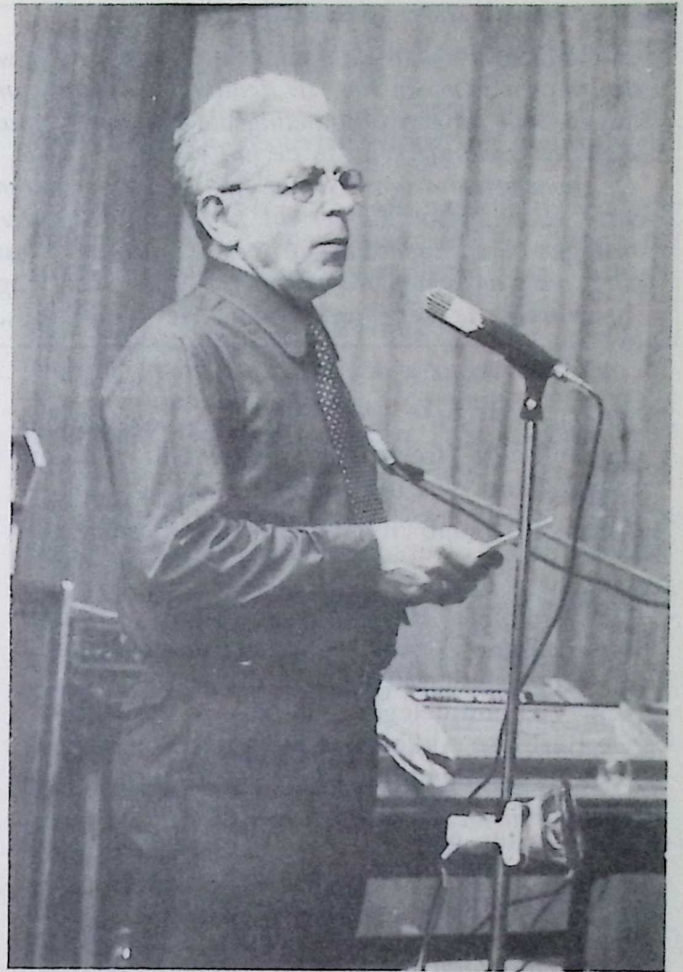
V.U. De Smet Marc, V.D. Saedeleerstr. 63
9300 Aalst

De vrijwilligersploeg van de Mikis, anno 1983

GLASNOST „AVANT LA LETTRE”.

Een kijk nemen in 20 jaar geschiedenis van het Kontaktcentrum M.T. roept zelfs voor hen, die er rechtstreeks bij betrokken waren, boeiende beelden van een kleurrijke verscheidenheid op. Getrouwd aan de stichtingsakte van 1968 is het Kontaktcentrum met grote konsekwentie dezelfde weg blijven bewandelen: open kijk op de wereld in en buiten Aalst, in en buiten ons land, in en buiten Europa, aandacht voor diverse vormen van kunst met voorkeur voor wat jong en nieuw was en is, voor de geschiedenis, voor het sociaal-economisch gebeuren, voor de politiek en de politici, kortom voor alle facetten van een rijk mensenleven in een geest van internationale solidariteit. Bewust werden daarbij enge partijgrenzen overschreden, ten getuige waarvan de diverse uitspraken van waardering vanwege mensen uit alle hoeken en richtingen hier in deze brochure aangehaald. Moge het hiernavolgend overzicht een illustratie zijn van de „glasnost” in de praktijk. Het is in chronologische volgorde opgesteld om het ook in zijn tijds kader te situeren. Het is ingedeeld in vier rubrieken: op de internationale toer, historisch-socio-economisch, cultuur met grote en kleine K, de politiek en de politici. Het is duidelijk dat bepaalde manifestaties de grenzen van deze rubricering overschrijden. Aan de duidelijkheid en de overzichtelijkheid zal dat wellicht niet schaden. Aan u te oordelen.

„Mikisklub. Alleen al die naam.

Een signaal, gezet in de dagen van de kolonels in Athene. Toen uiterst rechts daar folterde en moordde. En de NAVO niet wist op welke poot te dansen. En Mikis Theodorakis met zijn aangrijpende, diep humane kunst vocht voor de vrijheid.

Nog een herinnering. Ray. Raymond De Smet. Moeilijke vent. Stijfkop. Wat hem overeind hield. En waar je steeds weer aan terugdenkt, de Raymond, weet ge?

De avonden in de Mikis, de voordrachten, de debatten, de pinneke-dun-vragen, waar je het soms echt lastig mee had. De ontmoetingen. Een stuk leven, niet alleen Aalsters, ook voor de hele partij.

We komen natuurlijk meevieren !”

Jan Debrouwere, Verantwoordelijke buitenland K.P.B.

In El Salvador met Jan Deplancke, priester

OP DE INTERNATIONALE TOER

- informatie over de USSR (9.11.68) met muziek en dia's.
- „De brandende kwestie Vietnam” (10.5.69) met film en inleiding door Jef Turf, nationaal KP-ondervoorzitter.
- „Hulp aan ontwikkelingslanden” (31.5.69) door Dr. Michel Van Hoorne (KP).
- „Griekse avond” (13.9.69) met uiteenzetting door Jaak Schelfhout over de toestand in Griekenland en optreden van de Griekse zang-, muziek-, en dansgroep 'Zorbades'.
- „De D.D.R. in de schijnwerpers” (4.10.69), een totaalavond met informatie, dia's en uiteenzetting.
- „Aktuele gebeurtenissen in het Midden-Oosten” (23.5.70) door Albert De Coninck (KP-lid Pol. Bureau).

„De Mikisklub aan de Nieuwbeekstraat is heel wat meer dan een doordeweeks partijlokaal. Naast de thuishaven van een niet zo denderend aantal kommunisten uit de Denderstreek is de Mikis inderdaad uitgegroeid tot een ontmoetingsplaats waar niemand van om het even welke overtuiging, rang of stand zich een vreemde eend in de bijt voelt.

De mensen rond voortrekker Jos De Geyter paren inderdaad beginselvastheid aan democratisch respect voor elke burger. En terwijl ze via voordrachten, vormingsavonden, panelgesprekken, reizen e.d.m. bruggen slaan naar Oosteuropese kontreien bevestigen ze duidelijk de eigen nationale identiteit.

De geest van wijlen Raymond De Smet waart nog steeds in de Mikis.”

Jos Muylaert, medewerker van „Het Volk” en „De Voorpost”.

- „Hongarije 1970” (14.11.70) met medewerking van de Belgo-Hongaarse Vriendschap, tentoonstelling, film, uiteenzetting.
- „The Black Panthers” (28.11.70), een uiteenzetting door Ludo Abicht, toenmalig professor aan een universiteit in de VS.
- „De Angolese Bevrijdingsbeweging” (23.1.71) door Antonio Alberto Neto, broer van de latere eerste president van Angola.
- „Een Vietnam-delegatie op bezoek” (24.4.71).
- „De Berlijnse Akkoorden en de DDR” (2.10.71), een uiteenzetting door Dr. Werner Horn, professor aan de SED-partijschool in Berlijn.
- „Mijn zuster Angela” (10.10.71), een uiteenzetting en oproep tot solidariteit door Fania Davis, zuster van Angela, als professor en KP-militante in de States bedreigd met de doodstraf en door een wereldwijde solidariteitsbeweging gered. Op deze avond zat het Kontaktcentrum, toen nog op het Keizerlijk Plein, niet alleen bomvol maar stond er volk buiten tot bijna aan de overkant.
- „Jeugd en sport in de DDR” (20.11.71), een postertentoonstelling en een uiteenzetting door Rolf Tag, verantwoordelijke F.D.J. (FDJ = Freie Deutsche Jugend, jeugdbeweging in de DDR).
- „Vrouwen in Vietnam” (18.11.72), film en een uiteenzetting door Jo De Schuytter, SP-militant en medewerker in VZW Vrede.
- „De Verenigde Staten NU” (24.6.73), een lezing door Prof. Ludo Abicht, nu docent aan de U.I.A. te Antwerpen.
- „Het wereldfestival van de Jeugd te Berlijn” (2.11.73), film.
- „Chileense films 'Kies' en 'Geweer’” (22.3.74), strijd tegen de diktatuur.
- „Toestand in Vietnam” (21.10.74), door een Vietnamese delegatie.
- „Spaanse Avond” (10.11.74) met medewerking van Spaanse gastarbeiders en de groep Spaanse zangers en dansers „Garcia Lorca” uit Brussel.
- „Bulgaars Weekend” (31.1.75) met tentoonstelling „30 jaar na de overwinning op het fascisme”, film „Chipka” en uiteenzetting door dhr. R. Balmans van de Belgo-Bulgaarse Vriendschap.
- „Portugal vandaag” (7.3.75), uiteenzetting door Ro Lewine, joernaliste bij de Drapeau Rouge en film „Portugal 25.4.74-Anjerrevolutie”.
- „De S.U. en de anti-imperialistische strijd” (26.3.75) een debat met vertegenwoordigers van de Konsomol, KP-Jeugdorganisatie in de USSR.
- „Frans Weekend” (18.4.75), film, muziek en uiteenzetting door mensen van de P.C.F. (Parti Communiste Français) uit Rijsel.
- „Het volstaat niet meer te bidden” (19.9.75), Chileense film.
- „Chileense Avond” (20.9.75) met poëzie van Pablo Neruda, gebracht door Frank Jacobs, en een Chileens volksdansensemble.
- „De Portugese Anjers” (14.10.75), uiteenzetting door Pedro Piscaia van de Unie van Kommunistische Studenten in Portugal.
- „Roemeens Weekend” (14.11.75) met tentoonstelling '30 Jaar na de bevrijding', en uiteenzetting door Dhr. Stanesco, Roemeense Ambassade te Brussel.
- „Portugese Solidariteitsavond” (6.12.75) met film, dia's en medewerking van Portugese gastarbeiders.
- „Hongaars Weekend” (13.2.76), tentoonstelling en optreden van de Hongaarse volksdansgroep Kulacs.
- „Vijf Uur voor Spanje” (21.2.76), dansgroep 'Garcia Lorca' en poëzie door Frank Jacobs.
- „Cuba-avond” (21.3.76), informatie, tentoonstelling en optreden van de Cubaanse groep 'Batey'.
- „Brits Weekend” (2.4.76), info, film, medewerking van Brouwerij Whitbread, pubsfeer.
- „Viva Portugal” (14.4.76), film.
- „Het Kongres van de P.C.F.” (23.4.76), uiteenzetting door Ray De Smet, toenmalig voorzitter K.P.-Dender.

„Ik heb steeds grote bewondering gehad voor mensen, die als minderheidsgroep in de maatschappij waarin ze leven, toch een positieve rol spelen. Door taaie initiatieven en waarschijnlijk gedreven door onderlinge vriendschap en door het beleven van een vast ideaal, kan de Mikisklub terecht zeggen dat hij deze waardering verdient.”

Ghis Willems, schepen van financiën te Aalst (CVP).

- „Brazilië-Weekend” (19.11.76), tentoonstelling, gesprek met Braziliaanse bannelingen, optreden van de groep 'Ganga Zumba'.
- „Zuid-Afrika” (25.3.77), informatieve tentoonstelling m.m.v. AKZA (Aktekomitee Zuidelijk Afrika) en film „Frontline” (1.4.77).
- „Italiaanse Avond” (1.10.77), met medewerking van Italiaanse gastarbeiders uit Limburg, judodemonstratie, politieke uiteenzetting.
- „Cuba-Weekend” (6.4.79), totaalweekend met informatie, uiteenzetting door Freddy Tack, Belgisch-Cubaanse Vriendschap, Cubaanse producten.

Ambiance met de Cubaanse groep „Batey”

- „Ontwapeningsproblemen in Europa” (28.9.79), uiteenzetting door Albert De Coninck, lid Pol. Bureau van de KPB.
- „India-Afghanistan” (25.3.80), uiteenzetting door Tanja Solomanjoek op basis van haar verblijf ter plaatse.
- „El Salvador” (26.9.80), uiteenzetting door Jan Deplancke, priester, medewerker aan het Latijns-Amerikaans Kollege aan de KUL te Leuven en in een later stadium pastoor te Westende.
- „Vietnam-Cambodja” (13.2.81), uiteenzetting door Prof. Hugo Benoy en medewerking van de Vereniging België-Vietnam.
- „Argentinië en de rest” (3.4.82), uiteenzetting door Argentijnse banneling en optreden van Argentijnse groep.
- „Gemeentebeheer” (12.6.82), uiteenzetting door Dhr. J.-Cl. Ferrar, adjunct-burgemeester van Ronchin (Rijssel), P.C.F.
- „Op tocht door de S.U.” (26.11.82), film en dia's.
- „Achter de schermen van het Europees Parlement” (28.1.83), uiteenzetting door Willy Vernimmen, SP-Europarlementslid.
- „Guatemala” (25.3.83), uiteenzetting door Mevr. Irma Van Paepghem, religieuze en ontwikkelingshulpster in Guatemala.
- „Nicaragua” (27.5.83), uiteenzetting door Mevr. Leen Van Tournhout, ontwikkelingshulpster in Nicaragua.
- „Solidariteit met Chili” (3.12.83), debat met Chileense bannelingen en volksmuziek en -dans door Chileense groep.
- „Hongaarse Avond” (7.4.84), met informatie en zang- en dansgroep.
- „Verbroedering Chileense en Aalsterse Jeugd” (28.4.84), met deelname van Chileense jongeren in ballingschap.
- „Mijn reis door de Volksrepubliek China” (27.4.84), een reisverhaal door Jan Debrouwere (KP-Pol. Bureau).
- „Vietnam-avond” (12.5.84), met de vereniging België-Vietnam en uiteenzetting door de afgevaardigde van deze vereniging Jean Verstappen.
- „De Britse Mijnstaking” (14.9.84), met vertegenwoordigers van de N.U.M. (National Union of Mineworkers) uit Wales, Yorkshire, Kent en Schotland. De start voor een „jaar lang solidariteit”.
- „25 Jaar Cuba Libre” (13.10.84), met de Belgisch-Cubaanse Vriendschap, film, debat, tentoonstelling.
- „35 Jaar DDR” (10.11.84) met aanwezigheid van de DDR-Ambassadeur in België, Heinz Hoffman.
- „Chili-Solidariteit” (8.12.84), met video en optreden van de Chileense groep „Pechuenche”.
- „De Britse Mijnstaking” (6.4.84), uiteenzetting door David Windle, NUM-afgevaardigde uit Yorkshire en verbroedering tussen de Mikisklub en de NUM uit Doncaster van de mijn 'Yorkshire Main Colliery'.
- „Op bezoek in Yorkshire” (24.10 tot 29.10.85), met de Mikisklub naar Edlington-Doncaster op bezoek bij 'The Kids'.
- „Anti-Apartheid” (31.1.86), uiteenzetting door Jan Debrouwere (KP, Pol. Bureau) en tentoonstelling door AKZA.
- „Na de staking in de Britse mijnen” (21.3.86), uiteenzetting door Jos Gavel, redakteur bij 'De Rode Vaan' en de film van Ken Loach 'Which side are you on?' (Aan wiens kant staat jij?).
- „Namibië” (4.5.86), solidariteitsavond met de SWAPO-Singers.
- „Libië vandaag” (30.5.86), uiteenzetting door Kris Borms, TV-joernalist en Midden-Oostenkenner.
- „Nicaragua : ik heb het gezien” (19.12.86), uiteenzetting en diareeks door Dirk Vonckx (KP, lid Vlaams Bureau) die een tiental dagen in Nicaragua doorbracht op uitnodiging van de Sandinisten.
- „Doorheen Roemenië” (14.2.87), een toeristische uitstap met dia's en Roemeense poëzie gebracht door Bob De Winne uit zijn 'Roemeense Ring'.
- „750 Jaar Berlijn” (16.5.87), film, info.
- „Marokko boven” (22.10.87), dia's, Marokkaanse specialiteiten, tentoonstelling en uiteenzetting door Jef Michiels, schilder en Marokko-fan uit Aalst.
- „Perestroïka” (7.11.87), uiteenzetting door Prof. Alexander Vetrov, Sovjet-ekonomist, in samenwerking met de Vereniging België-USSR.
- „Hongarije op nieuwe wegen?” (20.11.87), uiteenzetting door Dhr. Willy Vernimmen, SP-Europarlementslid.
- „Nicaragua helpen” (18.12.87), dia's en uiteenzetting door Dhr. Georges Spriet, koördinator van de Nicaragua-komitees in Vlaanderen.

SOCIAAL-EKONOMISCH-HISTORISCH

- „Amerika '68" (11.5.68), uiteenzetting door Dhr. Piet Fransen, Prof. aan de VUB (Vrije Universiteit Brussel).
- „De recente Pauselijke Encyclieken" (19.10.68), uiteenzetting door Dhr. Guido Roskam van de Nationale Katholieke Jeugdraad.
- „Marx en Marxisme" (7.12.68), uiteenzetting door Dhr. Bob Claessens, kunsthistoricus, medewerker aan de RTBF, professor, KP'er, auteur van verschillende werken i.v.m. 'Kristenen en Marxisme'.
- „USA Anno '69" (19.4.69), uiteenzetting door Dhr. Piet Fransen, Prof. aan de VUB.
- „Censuur, politie, openbare orde, maatschappij" (21.2.70), voordracht door Dhr. Piet Van Eeckhout, advocaat, SP-mandataris in de Oost-Vlaamse Provincieraad.
- „Het schoolpakt" (4.4.70), debat met Dhr. Miel De Wilde, leraar en KP'er, en Dhr. Georges Bracke, licentiaat sociologie.
- „Zo wordt TV gemaakt" (13.6.70), voordracht door Dhr. Etienne Wijnant, TV-producer.

- „De Aalsterse Onegem" (22.3.75), groepswandeling.
- „Antwerpen : een betere kijk" (7.6.75), groepsbezoek met begeleiding o.m. in de haven.
- „Werkloosheid" (22.8.75), een debat.
- „Vlassenbroek" (6.9.75), groepswandeling met begeleiding.
- „Carnavalkwis" (20.12.75) met animatie door het Aalsters Carnavalverbond o.m. Keizer Kamiel Sergeant en C.S.C. De Rank.
- „De Hoge Venen" (15.10.77), groepsreis voor twee dagen.
- „Architectuur en modern Gemeentebeleid" (9.6.78), uiteenzetting door Dhr. Achiel Hutsebaut, architect.
- „Doel, werking en betekenis van de Kulturele Raad" (13.10.78) door Dhr. Gilbert Claus, voorzitter van de Aalsterse Kulturele Raad.
- „Crematie" (17.10.78), voorlichting door Dhr. Paul Van Den Wijngaerde, afgevaardigde van het Hum. Vrijzinnig Vormingswerk en directeur van RITO-Aalst.

„Onze maatschappij kampt met een multidimensionele crisis, waarvan de facetten leefmilieu, volksgezondheid en verkrotting me best bekend zijn. De crisis schreeuwt om een keerpunt, een vernieuwing die kennelijk niet kan opgelegd worden van hogerhand, maar die moet groeien in het hart van alle mensen. Dat vereist eerlijke en objectieve voorlichting, met geen andere bedoeling dan het ontmaskeren van het krachtspel en de onwetendheid die er aan de basis van ligt.

Het Kontaktcentrum „Mikis Theodorakis" doet dat al 20 jaar lang, open en waarheidslievend. Het is een van de vernieuwende krachten die de steun en de aanmoediging verdienen van iedereen.

André Doods, Schepen van Huisvesting, Leefmilieu, Grondbeleid, Volksgezondheid en Stads- en Dorpsherwaardering van de Stad Aalst.

- „Seksuele Opvoeding" (16.1.71), door Dhr. Hubert Beke, wetenschappelijk opvoedkundige bij het Centrum voor Seksuele Voorlichting.
- „De Commune van Parijs" (13.3.71), geschiedkundige schets door Dhr. Leo Michielsens, historicus en professor aan de VUB.
- „De dollarkrisis en de gevolgen voor ons land" (11.12.71), door Dhr. Albert De Coninck, lid Pol. Bureau van de KPB.
- „Ontstaan van Aalst en markante gebeurtenissen in de geschiedenis" (21.10.72), door stadsarchivaris te Aalst, Dhr. Van Der Heyden.
- „De Limburgse Mijnen" (19.5.73), groepsbezoek.
- „Het hellend vlak van Ronquières" (23.6.73), groepsbezoek.
- „Abortus" (27.6.73), uiteenzetting door Dhr. Willy Peers, gynekoloog en slachtoffer van de repressie in de abortuskwestie.
- „De multinationale ondernemingen" (6.4.74), uiteenzetting door Dhr. Jacky Nagels, professor in ekonomie aan de ULB en lid van KP-Pol. Bureau.
- „Herdenking van de Bevrijding" (7.9.74), tentoonstelling.
- „De Weerstand" (22.9.74), tentoonstelling met een ganse week bezoeken uit verschillende Aalsterse scholen en film en toelichting door Dhr. Marcel Degouy, oud-weerstander.
- „Natuurlijke voeding en gezonde keuken" (10.1.79), door Dhr. Marc Callebaut, specialist.
- „Sport : doping" (9.2.79), uiteenzetting door Dhr. Louis De Pelsmaecker, TV-joernalist.
- „Sindikalisme" (9.3.79), inleiding door Dhr. Herman Van Herzeele, hoofdverantwoordelijke BBTK-Aalst, Bond van Bedienden, Technici en Kaders, aangesloten bij het ABVV.
- „Stadsverwarming : Interstoom te Aalst" (27.4.79), uiteenzetting door Dhr. Paul Keymeulen, verantwoordelijke Interstoom-Aalst.
- „Folklore : politieke, sociale en economische achtergronden" (14.12.79), uiteenzetting door Dhr. Frans Wauters, cartoonist en gewezen voorzitter van het Stedelijk Aalsters Feestkomité.
- „De R.V.A. is veel meer dan 'den dop'" (25.1.80), inleiding door Dhr. Theo Van Gijsegem, adjunct-direkteur bij de RVA te Aalst.
- „Een andere basisschool kan ook" (29.2.80), voordracht door Dhr. André Messens, directeur basisschool-nederlands regime te Brussel.
- „150 Jaar België en de Vlaamse Beweging" (12.3.80 en 9.5.80), historisch overzicht door Dhr. Jan Debrouwere, KP, lid Pol. Bureau.
- „Interkommunales : voor en met wie ?" (13.6.80), debat ingeleid door Dhr. Norbert De Batselier, SP-volksvertegenwoordiger, Dendermonde.

„Ik ken de Mikisklub jammer genoeg slechts van op afstand doch wat ik er hoorde over vertellen was meestal positief.

Het is inderdaad hartverwarmend dat in het geestelijk leefmilieu van onze stad nog plaatsen te vinden zijn waar burgers met diverse levensopvattingen open met elkaar dialogeren.

Zo'n plaats is de Mikisklub.

Ik wens de twintigjarige van harte geluk en hoop binnenkort persoonlijk kennis te kunnen maken.

Richard Goossens, Voorzitter O.C.M.W. Aalst.

- „Olympische Spelen Moskou” (29.8.80), een ooggetuigeverslag door Dhr. Jaak Vandijck, joernalist bij 'De Morgen'.
- „Redt de walvissen” (24.1.81), voorlichting door Greenpeace-medewerkers Dhr. F. Redant en H. Schram.
- „De groene beweging, een sociaal-politieke kijk” (24.8.81), een essay door Dhr. Siegfried Van Nuffel, verantwoordelijke van RALDES, Regionaal Aankomende Leefmilieu Dender en Schelde, en winnaar van de Aalsterse persprijs in 1983.
- „Klamevrije : ja of neen ?” (22.5.81), debat met Prof. Oscar Steenhout van de VUB en Dhr. Jef Turt, Vlaams KP-voorzitter, Dr. Fysica.
- „Gehandikapten in de kou ?” (27.11.81), uiteenzetting door Dhr. Herman Leemans, Directeur van het RIBSO-Aalst „De Horizon”.
- „Ruimtelijke ordening in Aalst : een garantie voor verantwoorde architectuur” (26.3.82), panelgesprek tussen Aalsterse architecten.
- „Gezinsbeleid in Vlaanderen vandaag” (14.5.82), inleiding door Mieke Van Nuland, hoofd van de Studiedienst van de BGJG (Bond van Grote en Jonge Gezinnen).
- „Gastarbeidersproblematiek” (25.11.83), probleemstelling en bespreking door Dhr. Luc Schollaert en met medewerking van de „gastarbeiderswerking-Aalst”.
- „De sociale zekerheid nu” (27.1.84), een gesprek ingeleid door Dr. Ri De Ridder, groepspraktijk-Gent en lid van de Vlaamse KP-Raad.
- „Speelgoedruilbeurs” (18.1.84), uitwisselingen.
- „De 'Kids' in de Mikisklub” (6.1.85), ontvangst van een groep kinderen van stakende Britse mijnwerkers met hun onthaalouders.
- „Kinderfeest voor de 'Kids'” (13.1.85), met muzikale clown Harry Pinky.
- „Rechten van de vakbondsdelegee” (15.1.85), door Dhr. Maxime Stroobants, Prof. aan de VUB en nu SP-senator.
- „100 Jaar BWP (Belgische Werkliedenpartij)” (28.2.85), een stuk geschiedenis van de huidige SP door Dhr. André Mommen, medewerker economische wetenschappen aan een Hogeschool in Nederland en free-lance medewerker aan 'De Rode Vaan'.

„De Mikisklub draagt onze erkenning en waardering mee voor haar „openheid”, waardoor er diverse onderwerpen en sprekers van allerlei pluimage in de voorbije twintig jaar aan bod kwamen.

Tevens bewonderen wij de trouw van vooral de oudgedienden, die regelmatig hun zaterdagavond in de klub doorbrengen.”

Frans De Brul, ex-lid O.C.M.W.-raad.

Zoals meestal : een aandachtig luisterend pub liek

„De Mikisklub : een culturele oase in een woestijngebied.

Een regelmatige bezoeker ben ik niet, maar als ik er kom is het met grote interesse voor de aangeboden manifestaties. De klub is voor mij een trefpunt van mensen die er open kunnen praten en luisteren met en naar elkaar. Steeds ben ik verrast door de ruimte die het individu er krijgt om zich te uiten... Door de continu-programmatie en de organisatorische aanpak ervan is er steeds een vormingsaspect aanwezig. De Mikisklub is een deel van het Aalsters socio-cultureel leven, een oase waar sociaal geëngageerde mensen elkaar kunnen vinden. Onze dank hiervoor.”

Jan Dooms, Nationaal Voorzitter Liberale Jonge Mutualisten.

- „Belevenissen van een vrouwendelegatie-vredes-activisten in de Ver. Staten” (29.3.85), verteld door Mevr. Monika Triest, nu hoogleraar in emancipatieproblematiek in Nederland.
- „Paasfeest voor de 'Kids'” (1.4.85), onthaal van tweede groep Britse mijnwerkerskinderen en hun onthaalgezinnen.
- „Spaanse verbroedering” (11.5.85), op de tonen van de Flamencogroep 'Savia Flamenca' verbroedering en verzustering met Aalsterse Spanjaards.
- „Bevrijding van de Nazi-koncentratiekampen” (3 tot 9.6.85), met tentoonstelling via het Museum van de Weerstand te Anderlecht, de film „Sachsenhausen”, schoolbezoeken en gezamenlijk Mikisbezoek aan Breendonk.
- „Mijn leven in de kampen” (8.6.85), lezing door Dhr. Ludo Vaneck, schrijver van verscheidene werken over de Nazikampen.
- „Mikis-deelname aan de Jeugdbeurs te Aalst” (20 tot 28.10.85), infostand over het Kontaktcentrum Mikis Theodorakis.
- „De vervuiling van de Noordzee” (23.11.85), film, dia's en uiteenzetting door medewerkers van Greenpeace.
- „De figuur van Jef Van Exterghem” (21.2.86), tentoonstelling samengesteld en begeleid door Dhr. Jaak Withages (KP) en uiteenzetting over deze eminente vooroorlogse KP-voorman door Dhr. Jan Debrouwere, lid Pol. Bureau van de KPB.
- „Huldiging van oud-weerstanders” (14.3.86), door het Museum van de Weerstand te Anderlecht, tentoonstelling, film 'Keerpunt WO II'.
- „De ware toestand in de K.S. (Kempense Steenkoolmijnen)”, (5.3.86) door Dhr. André Tobac, Kempenaar en Imavo-verantwoordelijke.
- „Opening Aalsters Vredeshuis” (9.11.86), met sterke afvaardiging van de Mikisklub.
- „Heel wat over het pensioen” (12.11.86), door Dhr. Roger Vidts, griffier.
- „Strijdsindikalisme” (14.11.86), een zelfbeleefd verhaal van de ABVV-delegees bij Boel-Temse Dhr. Johny Van Overschelde en Rudy Van Vlierberghe.
- „Streekbieren” (22.11.86), historisch bekeken door Dhr. Jef Van Der Steen, SP-schepen te Erpe-Mere, en natuurlijk ... proeven.
- „De Spaanse burgeroorlog” (28.11.86), een historisch en persoonlijk beleefd verhaal door Dhr. Albert De Coninck, oud-Spanjestrifler en auteur van het boek 'Belgen in de Internationale Brigades'.
- „Carnavaldebat” (30.1.87), met medewerking van de Aalsterse schepenen Mevr. A. De Maght-Aelbrecht (PVV) en Dhr. Julien Vinck (CVP), Dhr. Kamiel Sergant, Keizer Carnaval ; Marcel De Bisschop, oud-burgemeester, Frans Wauters, oud-voorzitter Feestkomité, een afgevaardigde van het A.K.V. (Aalsters Carnavalverbond) en Jan Dooms, sekretaris-ambtenaar van het Stedelijk Feestkomité.
- „Nieuwe armoede” (14.3.87), een gesprek met Dhr. Dirk Vonckx, KP, en Stef Muylaert, Tele-dienst-Aalst, en demonstratie van de 'spaarschakelaar'.
- „Sociale verkiezingen” (27.3.87), een panelgesprek met Dhr. Toon Colpaert, studiedienst ABVV, Herman Van Herzeele, BBTK-Aalst en Mevr. Nicole Van Droogenbroeck, BBTK-delegee bij GB-Ninove.
- „Vredesekonomie” (8.5.87), panelgesprek met Dhr. Ignaas Lindemans, voorzitter van Pax Christi-Vlaanderen en hoofd van de studiedienst van het ACV, en Filip Delmotte, lid KP, Vlaams Bureau.
- „De niet-openbare radio” (22.5.87), een fundamenteel gesprek met afgevaardigden van de Aalsterse vrije radio's Caroline en Katanga.
- „Zo wordt een gazet gemaakt” (12.6.87), gezamenlijk bezoek aan de drukkerij 'Het Volk', begeleid door Mevr. Denise Van De Velde.
- „De muur in Netwerk” (21.6.87), gezamenlijk steun-middagmaal in Netwerk-Aalst.
- „Voetbal kan ook ontspanning zijn” (7.11.87), een vriendschappelijke wedstrijd tussen de ploegen van „De Rode Vaan” en de Mikisklub met als logische eindstand een drawn 2 - 2 en een gezamenlijk avondmaal.
- En tussendoor verleent de Mikisklub, ondanks de zeer beperkte middelen, jaarlijks publicitaire steun aan de ASV (Aalsterse Spoorvrienden), aan PACT (Progressief Aalsters Collectief Theater) en aan het RIBSO-Horizon (Rijksinstituut voor Buitengewoon Secundair Onderwijs).

OVER DE KUNST : klein en Groot

Verschillende wegen zijn daarin door het Kontaktcentrum bewandeld. De ene al ophefmakender dan de andere, met de meeste zorg voor jong en nieuw en kunstvormen op alle terreinen van muziek over poëzie naar schilderen, tekenen, film. Het is dus mogelijk dat sommigen echt niets van kunst in de volgende regels zullen kunnen of willen terugvinden. Spijtig voor hen. Voor ons is elke uiting van menselijke creativiteit een vorm van kunst. De allereerste waar het Kontaktcentrum een afspraak mee heeft gemaakt was Aalstenaar en kunstschilder René Bekaert, die voor de nieuwe Mikisklub, toen op het Keizerlijk Plein, een prachtige kop van Mikis Theodorakis schilderde. Diezelfde René Bekaert stelt nu zijn werken tentoon in hetzelfde Kontaktcentrum, weliswaar op een andere plaats in de stad, ter gelegenheid van dit 20-jarig jubileum. Twintig jaar sinds René, het lijkt maar een zucht. En toch... Het was een begin. En zie wat er gevolgd is...

Liederen van Brecht en Weill door Lieve Van Milleghem

„20 jaar Mikisklub, 20 jaar hard opboksen om in leven te blijven. 20 jaar proberen, en er in slagen, de sociale kontakten te behouden en te verstevigen.

Mijn vriend Jos De Geyter, en met hem een hele staf medewerkers, verdienen een staande ovatie.

De open en vooral eerlijke manier waarmee de Mikisleden Jan en Alleman ontvangen, de diversiteit van de activiteiten, zonder noodzakelijke politieke bijbedoelingen, daar kunnen velen in Aalst en omgeving een punt aan zuigen !”

Roel van de Plas, gewezen persmedewerker, voorzitter van PACT.

- „Marc Braet” (20.4.68), dichter, over het boek „Ik leg mijn hand op Spanje” en voordragen van gedichten van H.Cl. Dell.
- „Walter Schelfhout” (22.6.68) over 'nieuwe strekkingen in de schilderkunst', met dia's geïllustreerd door deze nu ver buiten Aalst gekende schilder. Toen was ook de Aalsterse beeldhouwer Marc De Bruyn erbij. Deze laatste zou later de nieuwe klub met een prachtig symbool verrijken. „Brood en rozen” (Karl Marx) siert de schouw, ook al een ontwerp van en naar ideeën van de familie De Bruyn.
- „Gilbert De Smet, René Bekaert, Jo Wauters en Johnny Coffo” (15.3.69), respectievelijk beeldhouwer, schilder en tekenaars, ter gelegenheid van '1 Jaar Kontaktcentrum'.
- „Jan Verwest” (30.8.69), schilderijen van deze Gentse schilder.
- „Raoul Servais” (13.12.69), DE man van 'De Belgische Animatiefilm'.
- Eberhard Kube” (7.3.72), prachtig pantomimekunstenaar uit de DDR.
- „De Wanmielen” (2.12.72), folkloristische zang- en muziekgroep uit Limburg.
- „New Reform Gallery” (21.3.73), jonge Oost-Europese kunstenaars, zeer lang 'avant la lettre' door animator Roger Dhondt naar Aalst gebracht, onder de titel „wij hebben ideeën”.
- „Felix Everaert” (6.1.74), zeer sociaal bewogen schilder, de eerste die werken kwam tonen in de nieuwe klub in de Nieuwbeekstraat, zich in de vredesstrijd engageerde maar uiteindelijk door de

„In 1973 organiseerde ik voor de Mikis „Wij hebben ook ideeën”, een tentoonstelling over de nieuwe kunsten in de Oostbloklanden. Het paste in mijn strategie om de tentoonstellingen welke ik realiseerde te laten doorgaan in lokalen waar het 'volk' vertoefde. Kunst heeft een maatschappelijk karakter maar wordt in de meeste gevallen elitair voorgesteld. De Mikis speelde graag in op mijn idee en de manifestatie werd 'onbewust' een voorloper van de huidige glasnostpolitiek ten overstaan van beeldende kunst in de Sovjet-Unie. De kunstenaars in het Oostblok hadden door de tentoonstelling een uitlaatklep. Ze verkregen nadien ruime belangstelling in de Europese Musea. Het is een verdienste van de Mikisklub in avant-première aandacht te hebben geschonken en te hebben meegewerkt aan het fenomeen : de bevrijding van de Oost-Europese kunstenaar !”

Roger D'Hondt, SP-gemeenteraadslid-korrespondent „De Morgen”.

wanhoop midden een voor zijn gevoelige natuur te onrechtvaardige wereld het leven de moeite niet meer vond.

- „Kanal” (23.1.74), een prachtige Poolse film.
- „Comsada” (12.10.74), brachten 'Liefde en maatschappij', een maatschappijkritisch kabaret.
- „Oktober” (18.10.74), de prachtige film van Sergei Eisenstein.
- „Come back Africa” (20.9.74), film.
- „Stripverhalen” (11.1.75), tentoonstelling van diverse kunstenaars.
- „De schepping van de wereld” (21.2.75), wereldberoemde film van Jean Eiffel.
- „De 17de Breedtegraad” (21.3.75), film van Joris Ivens.
- „Joske Martin” (25.5.75), blinde hammondorganist uit Baasrode. Hij zou later (21.6.75 - 22.9.79 - 24.4.83) nog meerdere keren terugkomen.

- „Herman De Schutter en Daniël De Gusseme” (20.5.75) met enerzijds klassiek schilderwerk, anderzijds reliëfschilderijen.
- „Hiroshima-Nagasaki” (8.8.75), kunstpostertentoonstelling als herdenking van '30 Jaar nadien', m.m.v. Vrede vzw.
- „William De Schrijver” (13.9.75), jonge kunstenaar uit Nieuwerkerken met schilderijen en tekeningen.
- „Brot und Salz” en „Svetlina” (14.9.75) met respectievelijk entertainmentmuziek en Bulgaarse folklore.
- „Jeanine De Rop” (10.10.75), schrijfster, met een voordracht over 'waarom schrijven', in het kader van een boekenweek in het Kontaktcentrum.
- „Aalsterse Avond” (18.10.75), met Corum Alostum Imperiale, het Stemmingstrio, Louis Van Potelberghe, Robert Waterschoot, Prins Antoine,

„Hoewel geen regelmatige bezoeker van de Mikis, spring ik toch wel eens binnen wanneer de gelegenheid zich voordoet. Mij valt vooral de ongedwongen sfeer op die hier heerst en de spontane vriendelijkheid waarmee je een pintje of wat anders geserveerd wordt. En wat de activiteiten betreft is het aanbod werkelijk gevarieerd : van volkse kaartavonden, tentoonstellingen en spreekbeurten tot solidariteitsacties over alle grenzen heen. Bovendien zorgen gasten uit voor ons minder bekende landen regelmatig voor een verruimende blik op de wereld rondom ons. Op „20 jaar Mikis” mogen de initiatiefnemers terecht fier zijn.”

Willy Van Der Biest, persmedewerker.

- Herman Daelman ('t Ketje), Simon Dhondt, Kamiel Sergant...
- „Jan Verwest” (24.10.75), schilderwerken, vrede-tematiek.
 - „Pools artisaan kunstwerk” (1.11.75), belicht door Prof. Frans Vyncke van de Fakulteit Oost-Europa aan de RUG (Rijksuniversiteit Gent).
 - „De estetik van een postzegelverzameling” (7.11.75), voordracht.
 - „De Meester-Schoukens” (5.12.75), de kunst van het glasbranden.
 - „Postzegeltentoonstelling” (30.11.75 en 10.1.76), eigen verzamelingen van liefhebbers uit de Mikisklub, vereniging „Rosa Luxemburg”.
 - „John Lündstrom” (26.6.76), volksliederen 'oep z'n Aantwerps'.
 - „Aalsterse avond” (11.12.76), m.m.v. Corum Alostum, de Prinsenaemere, Stemmingstrio, 't Ketje-Daelman e.a.
 - „Politieke affiches” (14.1.77), internationale kollektie affiches met politieke thema's.
 - „Carnaval tentoonstelling internationaal” (4.2.77), een schitterende verzameling affiches, postzegels, attributen uit binnen- en buitenland, kollektie van
 - „Stekelbees” (21.5.78), kindernamiddag.
 - „De Zakkenrollers en illusionisten Sandy en Borah” (28.5.78), show.
 - „Roemeense muziekgroep” (8.10.78), folklore en panfluit.
 - „Aalsterse avond” (18.11.78), met de Chevaliers, Harry Pinky, Bob en de pop, Nicole Ringoir, Robert en Simon, de Suskewieten.
 - „Gelegenhedsstempel Rosa Luxemburg”-10 jaar Mikis (10.12.78), postzegelklub. Thema : Gilles, Carnaval
 - „'t Pompelfloerken” (25.3.79), poppenkast, kindernamiddag.
 - „Aalsterse humor” (23.6.79), met Robert Waterschoot, 't Ketje en Polle Keipernoegel, Prins Carnaval.
 - „Gustaaf Gidts” (13 tot 15.10.79), artistiek sprokkelhout of wat men uit takjes en stammetjes maken kan.
 - „Vredesaffiches en -posters” (3 tot 18.11.79), tentoonstelling m.m.v. Vrede vzw.
 - „Aalsterse show” (8.12.79), met Corum Alostum.
 - „Kinderarbeid” (29.2.80), foto- en dokumentententoonstelling.

„Mijn contact met de Mikisklub is eerder occasioneel. De enkele keren dat ik er kwam, hetzij voor een optreden hetzij als bezoeker, heb ik er altijd genoten van de warme, kameraadschappelijke geest die van de 'Mikis' een ideaal familietrefpunt maakt. Nooit werd er tegenover mij of mijn gezelschap enige allusie gemaakt omtrent een of andere gezindheid of ingesteldheid. Ik heb er altijd hartelijke vriendschap gevonden, van de bekenden zoals mijn betreurde vriend Raymond, of de joviale Domien. En dan is er Jos. Een man voor wie kameraadschap een erezaak is en met wie ik de Mikisklub altijd in één begrip waardeer. Proficiat met uw 20 jaar, Mikisklub.”

Odilon Mortier - lid feestcomitee Aalst.

- William Hereman.
- „Zang- en poëzieavond” (25.4.77), kleinkunst met G. Achterland, D. Bukens, G. De Meersman, Fil Hantko, Chris Latour, Jos Nevens, Suzy Spaens, R.J. Van De Maele, Eva Zielepoot, René De Witte.
 - „Maria Tell-show” (25.6.77), variété voor jong en oud. Achteraf nog meerdere malen hernomen nl. 8.3.78, 7.11.79, 29.9.82, 6.11.85.
 - „De Binken” (3.9.77), volkszanggroep.
 - „Dersa Ussula” (21.10.77), beroemde Sovjetfilm.
 - „60ste verjaardag Oktoberrevolutie” (5.11.77), met het koor van „Russische Vrouwen in België”.
 - „De orders” (9.12.77), film van Michel Brault.
 - „Aalsterse avond” (10.12.77) met de gekende Aalsterse vedetten van het Corum Alostum (Frans Wauters, Daniël Jacobus, Nicole Schellinck, Herman Louies, Odilon Mortier, Gaston Van Den Hauwe, Petrus De Gols e.a.).
 - „Café Chantant” (25.7.78), met Harry Pinky, Bob en zijn sprekende pop, het Stemmingstrio met Jackie Dherde, Johnny Marcoen, Johnny De Mol.
 - „Zorbades” (11.3.78), Griekse zang- en dansgroep bij '10 Jaar Mikisklub'.
 - „Contrabas” (21.6.80), ontspanningsmuziek ter gelegenheid van het eindeseizoenfeest in de Mikisklub.
 - „Bulgaarse Wijnen” (24.10.80), uiteenzetting over oorsprong, bereidingswijze en proeven met de Aalsterse Wijngilde.
 - „Harry Pinky (De Smedt)” (31.10.80), tentoonstelling van zijn prachtige zwart-witschilderijen.
 - „Aalst-Carnaval 1980” (22.11.80), film gemaakt door een Bulgaarse kineast voor de Bulgaarse TV.
 - „Vechten voor onze rechten” (12.1.81), film van F. Buyens over de historische staking '60-'61.
 - „Progressief toneel” (13.3.81), uiteenzetting door Anton Cogen, met fragmenten gebracht op 25.4.81.
 - „De Krikskes” (20.6.81), volkszanggroep uit Antwerpen. (einde seizoenfeest)
 - „Das kleine Mahagonny” (30.4.81), stuk van Brecht door PACT.
 - „Gelegenhedsstempel Cuba Libre” (26.6.81), postzegelklub.
 - „Pat More Band” (13.11.81), jazz-avond.
 - „De keizer die niet kon lachen” (6.3.82), poppen- spel met Stadspoppentheater.

„De Mikisklub is één van die plaatsen, waar tijdens de carnavaldagen van 1974 en '75 de muziek stilgelegd werd, toen de groep NOIG er zijn conference ten beste gaf. We maakten met onze draagbare geluidsinstallatie graag een ommetje naar de Nieuwbeekstraat, omdat we er zo warm werden ontvangen. Een stukje opvoeren in een café tijdens carnaval, is nu onmogelijk geworden, maar ik wed dat het in de Mikis nog zou kunnen : het is er volks maar de kritische geest waart er rond en de commerciële hoempapa van carnaval krijgt er geen vaste voet aan de grond.”

Jan Louies, radio Katanga en carnavalgroep NOIG.

- „Stampen en Dagen” (19.6.82), volksmuziek. (einde seizoenfeest)
- „Algemene Wijnavond” (24.9.82), Aalsterse Wijnkilde.
- „In Tegenstroom” (18.1.83), boekbespreking van dit werk van Bert Van Hoorick.
- „Walter De Buck en Zorbades” (19.3.83), folkloristische muziek en Grieks entertainment t.g.v. '15 jaar Mikisklub'.
- „Maria Eugenia” (30.4.83), Chileense liederen.
- „Don Croes en de Dolle Mina's” (25.6.83), kaba-
ret. (einde seizoenfeest)
- „Atomic Café” (15.10.83), film i.v.m. kernbewa-
pening.
- „Joseph Jacqmotte” (11.11.83), tentoonstelling
over het leven van deze stichter van de K.P.B.
Inleiding door Dhr. Jan Debrouwere, lid van het
Pol. Bureau van de KPB.
- „Vredesposters” (13.4.84), tentoonstelling Vrede
vzw.
- „Lieve Van Millegheem” (30.4.84), zingt Brecht-
liederen met pianobegeleiding.
- „De Rode Vaan” (30.4.83), tentoonstelling over
de geschiedenis.
- „New Orleans Jazz-band” (25.5.84), o.l.v. Michel
Verstraeten, in het politiek kafee, tentoonstelling
van cartoons van GOAL.
- „John Lündstrom” (23.6.84), brengt 'Liekjes van
bajons'.
- „Jozef Huylebroeck (8.3.85), tentoonstelling van
stilleven van deze Aalsterse amateurschilder.
- „Kunstveiling” (23.3.85), ten voordele van de
Britse mijnwerkerskinderen en met werken van
een hele pleiade kunstenaars.
- „100 Jaar B.W.P. (Belgische Werkliedenpartij)”
(12.4.85), uitgave van deze speciale zegels en eer-
ste afstempeling in de Mikisklub. Gelegenheids-
toespraken door Mevr. Paula Dhondt, staatsse-
kretaris en Dhr. Van Hoorick, ere-volksvertegen-
woordiger en Marc Galle, SP-volksvertegenwoor-
diger en gelegenhedsvoorzitter.
- „Voljeir” (30.4.85), volksmuziek door Rufin De
Decker, Ninove.
- „Broadway Jazzband” (22.6.85), jazzmuziek,
Westendse groep.
- „François Bonnaerens” (21.9.85), hazzamond-
agel-entertainment.
- „No Pasaran” (30.4.86), Marc Bogaert, dichter,
brengt teksten i.v.m. de Spaanse Burgeroorlog,
op gitaar begeleid door Edwin Claessens. Ver-
der: tentoonstelling van foto's uit deze periode.
- „SWAPO-Singers” (4.5.86), verzamel-
show van deze Namibische groep uit de rangen
van de SWAPO.
- „Aalsterse vedetten” (14.6.86), met Keizer
Kamiel, Nettekens Van Poelvoorde, Odilon Mor-
tier, Herman Daelman, Frans Wauters, Herman
Louies, Prins Patrick, De Draeckenieren, de Zjje-
pèrekens.
- „Omroer-koor” (14.3.87), volkse protest- en
aktualiteitsliederen i.v.m. 'de nieuwe armoede',
Limburgse groep.
- „Roland and his Workshop” (4.3.87), blues aan
de lopende band.
- „Elza (Peereboom)” (30.4.87), zingt met pianobe-
geleiding door Wilfried Blencowe teksten van
Berthold Brecht op muziek van Kurt Weil.
- „Walter De Buck” (20.6.87), typische volksliede-
ren in 't Gents.
- „Aprilov Palaouzov” (22.8.87), Bulgaarse volks-
dansensemble uit Gabrovo, middenbulgaarse stad
verbroederd met Aalst.
- „De tijd van toen” (7.10.87), Freddy Grey, Jean
Walter en Katrien Gallez brengen liederen uit de
oude en nieuwe doos, show.
- „Roland zonder workshop” (12.12.87), blues in
het politiek kafee.

„Als voorzitter van Aalsterse stadsradio Caroline kom ik wel eens in contact met de socio-culturele verenigingen uit het Aalsterse. Dit gebeurt hetzij via interviews, hetzij via activiteitenmededelingen. De Mikisklub is voor ons de laatste jaren een dankbare vereniging gebleken. Regelmatig kunnen wij onze informatieve programma's stofferen met berichten uit de Mikisklub. Opvallend daarbij is de toch wel grote verscheidenheid van hun activiteiten. Radio Caroline bestaat dit jaar 8 jaar, welke prestatie het wel is een vereniging 20 jaar draaiende te houden, beseffen wij maar al te goed. Proficiat Mikisklub ! Jullie activiteiten horen jullie ook de komende 20 jaar op stadsradio Caroline, FM 104.4. Tot hoors !”

Patrick De Niel, voorzitter Radio Caroline.

IN DE POLITIEKE ARENA

- „Mei '68 in Leuven" (25.5.68), de opvattingen van het SVB, studentenvakverbond, door Paul Goossens, nu hoofdredakteur 'De Morgen', en Chantal De Smet, nu directrice van een stadschool te Gent en licenciate in kunstgeschiedenis.
- „Een linkse weg voor Vlaanderen door democratische eenheid" (6.6.68), door Jan Debrouwere, Pol. Bureau KPB.
- „Internationale politiek" (30.11.68), Ray De Smet, toenmalig voorzitter van de KP-Dender en lid Centraal Komitee KPB.
- „Brussel en federalisme" (18.1.69), Gaston Moulin, toenmalig KP-volksvertegenwoordiger.
- „Kristenen t.o.v. het socialisme" (1.3.69), Pater De Keersmaecker.
- „De betekenis van V.I. Lenin" (11.4.70), Louis Roth, lid Centraal Komitee KPB. Film: 'Het leven van Lenin'.
- „30 jaar KPB" (18.9.71), Jef Turf en Ray De Smet (KPB).
- „Het probleem Brussel voor en na de verkiezingen van 7 nov." (5.2.72), Louis Van Geyt, Pol. Bureau KPB.
- „Het gauchisme" (26.6.72), Albert De Coninck, Pol. Bureau KPB.
- „Het plan Van Den Boeynants" (26.6.72), Ludo Loose, Pol. Bureau KPB.
- „Het minimumloon van 12.500 F. : een meer dan rechtvaardige eis" (21.5.73), Willy Vernimmen, ABVV-sekretaris.
- „Georges Dimitrov en de strijd tegen het fascisme en voor democratische eenheid" (3.11.73), Piet Vermeylen, BSP-senator en Georges Van Den Boom, Belgo-Bulgaarse Vriendschap.
- „Een andere politiek voor ons land door frontvorming van de progressisten" (16.11.74), Louis Van Geyt, Pol. Bureau KPB.
- „De progressieve frontvorming vandaag" (22.1.75), Jacques Yerna, ACOD en Jef Turf, Pol. Bureau KPB.
- „Gemeentelijke autonomie" (25.9.75), Chris Willems, stadssecretaris te Aalst.
- „Het jaar van de vrouw : wat bracht het" (23.11.75), Monika Abicht-Triest, voorzitster VOK (vrouwenoverlegkomitee, nu docent emancipatiezaken aan een Nederlandse universiteit).
- „Na 5 jaar fusies van gemeenten in Denemarken" (23.1.76), Micheline Revels, sekretaris-generaal van het Deens Instituut in België.
- „Het gewestplan" (12.3.76), specialist van de administratie.
- „Inzet van de gemeenteverkiezingen" (1.10.76), Louis Van Geyt en Ray De Smet (KPB).
- „Krisis, tewerkstelling, KP-voorstellen, Vlaanderen" (15.1.77), Jef Turf, voorzitter Vlaamse KP.
- „Verkiezingen" (2.4.77), Nadine Crappé, ABVV, Charles Van Der Vinckt, ACOD en Ray De Smet, KPB.
- „Betekenis van Europese verkiezingen" (18.11.77), Jan Debrouwere, Pol. Bureau KPB.
- „Fundamentele stellingen van het ACW" (20.4.78), Piet Van Tittelboom, algemeen sekretaris ACV- geweest Aalst.
- „Gemeentebestuur en leefmilieu" (22.12.78), Anny De Maght, toenmalig schepen voor leefmilieu te Aalst, PVV.
- „Welke regering ? Welk programma ? KP-voorstellen" (10.2.79), Louis Van Geyt, voorzitter KPB.
- „Beroepsverbod : ook bij ons" (25.5.79), Walter Cueppens, lid Centraal komitee KPB.
- „Wat te weten over het OCMW" (9.11.79), Martin Van Der Speeten, toenmalig voorzitter van het OCMW-Aalst, SP.
- „Stadsfinanciën" (14.11.80), Ghis Willems, CVP-volksvertegenwoordiger en fractieleider in de gemeenteraad te Aalst.
- „Amnestie" (12.12.80), Jan Caudron, VU-volksvertegenwoordiger en fractieleider in de gemeenteraad te Aalst.
- „Vrouwenstrijd" (21.1.81), Joske Van Sande, vrouwenkommissie KPB.
- „De gevaren van de kernbewapeningswedloop" (25.9.81), André De Smet, voorzitter van vzw Vrede.
- „Eurokommunisme wat is dat nu eigenlijk ?" (29.1.82), Jef Turf, voorzitter Vlaamse Raad van de KPB.
- „De vrouw in de gemeentepolitiek" (26.2.82), debat met Chris Lievens-Borms, CVP, schepen van onderwijs en cultuur te Aalst en Monika Abicht-Triest van het VOK (vrouwenoverlegkomitee).
- „Gemeentebeleid : democratie, inspraak, informatie". (23.4.82).
- „Tewerkstelling in en door de gemeente" (25.6.82).
- „Hoe groen is rood ? Hoe rood is groen ?" (2.9.82), Wilfried Devlieghere, Agalev en Paula Burgghraeve, KP.
- „Jongerenverzet en aktievormen" (29.4.83), panelgesprek met Hilde Van der Sypt, Jongkommunisten-jongeren voor werk, Wim Van Damme, Vaks (verenigde aktiegroepen kernstop) en Luk Hendrickx, KAJ-jongeren voor werk.
- „Stop de kernbewapening" (30.9.83), André De Smet, vzw Vrede met uiteenzetting en VAKA-diareeks.
- „Het smalle pad naar atoomontwapening en vrede" (15.12.83), Louis Van Geyt, KP-voorzitter.
- „Europese verkiezingen" (30.3.84), debat met Marijke Van Hemeldonck, SP en Europarlementslid en Jef Ulburghs, priester en verruimingskandidaat op SP, Europarlementslid en Jef Turf, voorzitter Vlaamse KP-Raad.
- „De Oktoberrevolutie" (26.10.84), Jules Verhelst, archivaris te Gent en lid Vlaamse Raad van de KP.
- „Kernbewapening : STOP !" (7.5.86), Dr. Jef De Loof, medici tegen atoomwapens en Louis Van Geyt, KPB-voorzitter.
- „Politiek kafee" - verkiezingen. (12.12.87) - Aalsterse K.P.-kandidaten. Moderator : André Tobac

EEN OASE MET TOEKOMST

De Mikisklub is zonder twijfel een stukje Aalsterse én internationale geschiedenis. Dat had u natuurlijk al lang begrepen bij het doorlezen van dit boekje. Maar het verhaal stopt niet hier, verre van daar. De klub wordt zeker ook een brok toekomst.

Het waren gouden dagen, toen in 1968, om kleinschalige, progressieve initiatieven in zelfbeheer op te starten. De jeugdclubs schoten als paddestoelen uit de grond, tientallen jongere en oudere bezielers werkten zich onbezoldigd en onbaatzuchtig uit de naad voor wat zij zagen als een stukje maatschappijverbetering. Of gewoon voor de gezelligheid. Er heerste een klimaat van creatief protest tegen alles wat mis ging in de onmiddellijke omgeving, waartoe eigenlijk de gehele wereld behoorde. Er kon geëksperimenteerd worden. En dat sprak honderden, zoniet een paar duizenden mensen uit deze stad aan. In deze atmosfeer kon ook de Mikisklub tot bloei komen.

Twintig jaar later beleven we andere tijden. De meeste „basisinitiatieven” van toen, tenminste in de vorm van permanente gemeenschapsclubs, zijn verdwenen of verschrompeld. Wat rest is vaak opnieuw terecht gekomen in de kookpot van de verzuilde mastodonten. En wie zal het ontkennen : het wordt steeds moeilijker om de mensen uit hun luie zetel, vanachter hun TV of video weg te trekken. Het nieuwe realisme slaat toe, hoewel we het aan de geschiedenis willen overlaten uit te maken hoe realistisch sociale passiviteit is.

Laat ons mekaar geen blaasjes wijsmaken. Ook de Mikisklub ondervindt de gevolgen van de nieuwe tijdsgeest. Dat uit zich vooral in enerzijds het groeiende succes van loutere ontspanningsactiviteiten, anderzijds in verminderde belangstelling voor bijeenkomsten die van de deelnemer een actieve geestelijke of fysieke inspanning vragen. We drukken het wat te cru uit, maar de tendens bestaat. Gelukkig maar geeft de Mikisklub er niet al te zeer aan toe en blijft hij met typische koppigheid ook vorming en volksopvoeding, politiek zowel als cultureel, nastreven.

Wellicht is dat één van de sleutels tot het succes : de klare en konsekwente visie waarop de werking gebouwd wordt. Indertijd, toen de meest verschillende utopieën uitgeprobeerd werden, was de klub de meest realistische van alle soortgelijke initiatieven. Nu de utopieën dood schijnen, blijft hij blijk geven van sociale verbeeldingskracht, actief dynamisme en een politieke ruimdenkendheid die men zelden - zeker niet in Aalst - elders terugvindt. Die verdienste komt in grote mate toe aan de Aalsterse kommunisten die de Mikisklub runnen. Keer op keer slagen zij erin, zoals geen enkele grotere politieke strekking dat kan, mensen van buiten het eigen milieu de kans te geven zich uit te leven. Hetzij door het bieden van hulp, hetzij door hen de kans te laten hun ideeën, bekommernissen of hobbies aan het publiek kenbaar te maken, hetzij door met anderen - vredelievend en beschaafd - in de clinch te gaan.

Het zijn echter vooral de idealen van de Mikisklub die hem bestaansrecht geven, intact gebleven zijn gedurende al die jaren en ook de blijvende basis zullen vormen voor de volgende twintig jaar. Die idealen heten verbondenheid met eigen volk en stad, internationale solidariteit, sociale en politieke rechtvaardigheid, vrede en verstandhouding, engagement voor allen die op één of andere manier onderdrukt worden. De Mikisklub is een nooit uitdrogende oase, waar niet alleen het bier verfrissend werkt.

Jos Gavel

OOK NAAR BUITEN TOE...

Daarbij vertikken de drijvende krachten achter de Mikisklub het zich in eigen nest op te sluiten. Reeds in de prille oorsprong waren er geregelde kontakten en uitwisselingen met de jeugdclubs St-Joris, Dido, Kreja en anderen : Interklubtafeltenniswedstrijden, volleybal en zelfs voetbal. In delegatie werd deelgenomen aan de opening van het Aalsters Vredeshuis, aan het benefietmiddagmaal voor „de muur” in Netwerk, aan de jaarlijkse fakkeltochten voor de vrede, aan de verschillende steunmanifestaties aan het RIBSO-de Horizon. Op een publicitair steuntje konden regelmatig rekenen de Aalsterse Spoorvrienden, het RIBSO-Aalst, de toneelgroep PACT, en occasioneel nog andere socio-kulturele activiteiten. Internationale en nationale hulpakties kregen en krijgen steevast de daadwerkelijke hulp en de

solidariteit van de Mikisklub mee, en niet alleen in woord maar ook met de daad. In diverse samenwerkingsverbanden werden meetings en steunavonden opgezet : Zuid-Afrika, Namibië, de Britse mijnwerkers, om er maar enkele te noemen, respektievelijk met het ANC, de SWAPO en de NUM. Met de lokale socio-kulturele wereld werden steeds dichte banden bewaard. Het pluralisme dat in eigen huis een bindende regel is wordt aldus ook in de praktijk uitgedragen naar buiten toe. In die geest heeft het Kontaktcentrum steeds gewerkt, werkt het nog en zal het blijven werken. Als wij de menigvuldige brieveschrijvers mogen geloven, wiens bijdrage hier in deze brochure te vinden is, en we geloven ze, is dat ook hun centrale wens. Het Kontaktcentrum Mikis Theodorakis zal hen terzake niet teleurstellen.

HET FEESTPROGRAMMA „20 JAAR MIKIS”

11 MAART 1988 : aperitief in „De Vesten”, Keizerlijk Plein ; waar in 1968 de Mikisklub de eerste pleisterplaats had, met een gezamenlijke etentje, aangeboden aan allen die in die 20 jaar ooit eens tot de vrijwilligersploeg van dienst hebben behoord.

12 MAART 1988 : officiële ontvangst van de Mikiswerkgroep en bestuur op het Aalsters Stadhuis, trouwzaal om 15 uur.

19 MAART 1988 : VIERING VAN DE 20ste VERJAARDAG IN HET KONTAKTCENTRUM ZELF, NIEUWBEEKSTRAAT, 35, AALST met om 18.30 uur PERSBIJEENKOMST EN RONDLEIDING DOOR HET GEBOUW. Om 19.30 uur OPENING VAN DE TENTOONSTELLING VAN WERKEN VAN DE AALSTERSE KUNSTSCHILDER RENE BEKAERT. Om 20.30 uur GROTE RECEPTIE, GEZELLIG BEGELEID DOOR DE GRIEKSE MUZIEKGROEP „DIOGENES”.

26 MAART 1988 : OPENDEURDAG vanaf 14 tot 20 uur van het ganse gebouw in de Nieuwbeekstraat 35, Aalst.

3 APRIL 1988 : laatste dag voor ontvangstname van de dia's voor de diawedstrijd, waarvan jurering op 16 april en bekendmaking van de uitslag onmiddellijk daarna.

30 APRIL 1988 : MEI-AVOND IN DE MIKISKLUK met uitreiking van de eerste zes prijzen van de diawedstrijd, tentoonstelling van cartoons van GOAL (Alfons Goossens), kritisch theater, amusement. Vanaf 19.30 uur.

1 MEI 1988 : REUZE-BELOTTING met EXTRA-PRIJZEN „20 JAAR MIKIS”. Inschrijvingen vanaf 14.30 uur. Begin om 15 uur.

7 MEI 1988 : VOLLEYBALTORNOOI tussen ploegen van vertegenwoordigingen van de DDR, USSR, Tsjechoslovakije en de Mikisklub. Vanaf 14 uur in de Rijkssporthalle, C. Haeltermanstraat. Dezelfde avond verbroedering in de klub.

21 MEI 1988 : REGGAE-FUIF in de Mikisklub vanaf 20 uur. Met speciaal Reggae-orkest en in de sfeer „Tropical”.

29 MEI 1988 : KINDERNAMIDDAG met poppenkast of film en vermaak. Vanaf 14 uur in de Mikisklub.

1 JUNI 1988 : kaas- en wijnnamiddag voor de 3e leeftijd. Een organisatie van de Vereniging 3e Leeftijd „De Eenheid” vanaf 14.30 uur in de Mikisklub.

4 JUNI 1988 : „HOBBYBEURS” vanaf 14 uur met stambomen, vogels, postzegels, munten, oude prentkaarten, speldjes, cactussen, minicaroussels...
In de Mikisklub.

18 JUNI 1988 : „De Internationale”, een herdenking van de eerste keer dat 100 jaar geleden „De Internationale” in het openbaar werd gezongen te Rijsel. Aangepaste tentoonstelling en programma. In de Mikisklub vanaf 20 uur.

25 JUNI 1988 : BOOTTOCHT OP DE SCHELDE met vertrek in Dendermonde richting Temse, met muziek en gezelligheid aan en af boord. Inschrijvingen in de Mikisklub. Deelnameprijs : 300 fr. Plaats voor elkeen die mee wil. Vertrekuur wordt later bepaald.

3 SEPTEMBER 1988 : SPECIALE BARBECUE „20 JAAR MIKIS” in de RIBSO-gebouwen te Aalst, met bijzondere attracties.

11 SEPTEMBER 1988 : TENTOONSTELLING van werken van diverse jonge Aalsterse kunstenaars. Opening om 10 uur in de Mikisklub, waarna APERITIEFKONCERT door pianist Guido Veldeman.

14 SEPTEMBER 1988 : vanaf 14.30 uur „Freddy Grey-SHOW” voor oud en jong in de Mikisklub met Freddy Grey, Katrien Gallez, Lou Marcel en Dirk Bauters.

14 OKTOBER 1988 : komst van MIKIS THEODORAKIS NAAR AALST met ontvangst en ontmoeting in de Mikisklub, waarna concert in de Keizershallen. DE APOTEOSE.

29 OKTOBER 1988 : afsluiten van „20 JAAR MIKISKLUK” door deelname met een typische stand van de klub op het feest van „De Rode Vaan” in de Keizershallen te Aalst.

VEEL JUBILEUMGENOT AAN ALLEN DIE ZIJN EN ZIJN ZULLEN !

VAN ONZE KORRESPONDENTEN...

Bij de planning van deze brochure heeft het Kontaktcentrum „Mikis Theodorakis” het biezonder belangrijk gevonden ook de mening van „de anderen” over het initiatief en de werking te kennen. Daartoe zijn dan ook een aantal mensen aangeschreven uit alle ideologische, filosofische, politieke, kulturele, sociale en andere kringen zonder onderscheid, geheel in de geest van de Mikisklub zelf.

Zevenenveertig onder hen hebben een antwoord toegestuurd : een wens, een indruk, een biezondere belevenis, een waardering, een felicitatie, een relativering, een vingerwijzing, enz. Langs deze weg drukt de Mikisklub zijn dank uit voor deze respons. Al de ontvangen teksten zijn, uiteraard zonder één letter wijziging, in deze brochure gepubliceerd. Ze staan te lezen tussen de lopende teksten door en verspreid over gans de brochure. Hieronder staat in alfabetische volgorde de zeer ruime en betekenisvolle namenlijst van deze, laat het ons noemen, gelegenheidskorrespondenten. Hun hartversterkende woorden zijn voor de Mikisklub een blijk dat de oorspronkelijke opzet van openheid en pluralisme werd bewaarheid en een stimulans om, zelfs in niet altijd gemakkelijke omstandigheden, op de ingeslagen weg verder te gaan.

Abicht Ludo, docent U.I.A. – Baïta Dolores, gemeenteraadslid – Borms Chris, schepen onderwijs en cultuur – Bournalon Gilbert, schepen jeugd, sport, vrije tijd – Caudron Jan, volksvertegenwoordiger – De Bischoop Marcel, ere-schepen en oud-burgemeester – Debree Guido, jeugdpastor, kapucijn – Debrouwere Jan, KP-Politiek Bureau – De Brul Frans, oud-gemeenteraads- en OCMW-lid – De Kerpel Maurice, burgemeester – Dr. De Loof Jef, medici tegen atoomwapens – Denayer Danny, gemeenteraads- en OCMW-raadslid – De Bruyn Marc, beeldhouwer – De Niel Patrick, radio Caroline – De Paepe Pol, oud-voorzitter middenstandsverbond Aalst – De Smedt Patrick, gemeenteraadslid – De Smet André, voorzitter vzw 'Vrede' – De Winne Norbert, dichter – Dhondt Roger, gemeenteraadslid – Dooms André, schepen voor landbouwen – Dooms Jan, nationaal voorzitter Liberale Jonge Mutualisten – Eeckhout Paul, korr. 'Het Laatste Nieuws' – Goossens Richard, OCMW-voorzitter – Leemans Herman, directeur RIBSO-HORIZON – Loose Ludo, Vlaams KP-voorzitter – Louies Jan, radio Katanga – Mortier Odilon, stedelijk feestcomité – Muylaert Jos, korr. 'Het Volk' en 'De Voorpost' – Renders Philip, diensthoofd organisatie-informatie stad Aalst – Sergant Kamiel, keizer karnaval – Temmerman Cyriel, medewerker orga-info stad aalst en publicist – Van Den Wijngaerde Paul, directeur RITO – Van Der Biest Willy, perskorrespondent – Van Der Helst Luc, korr. 'Gazet van Antwerpen' – Van De Plas Roel, voorzitter PACT – Van Geyt Louis, nationaal KP-voorzitter – Van Gijseghem Theo, oud-adjunkt-direkteur RVA – Van Hoorick Bert, ere-volksvertegenwoordiger – Van Impe Willy, voorzitter PVV-Nieuwerkerken en pol. sekr. PVV-arr. Aalst – Van Nieuwenborgh Gracienne, gemeenteraadslid – Vanvolsem Frans, voorzitter Aalsterse persbond – Van Vaerenbergh Remi, schepen sociale zaken en bevolking – Velghe Johan, korr. 'Het Nieuwsblad' en 'De Gids' – Wauters Frans, cartoonist, oud-voorzitter feestcomité – Willems Chris, stadssekretaris – Willems Ghis, schepen van financiën – Harry Pinky.

De huidige „Algemene Vergadering”.

Beheerraad : Agnes Vinck, voorzitter ; Marc De Smet, sekretaris ; Petrus De Decker, penningmeester ; Etienne Van Den Bossche, ondervoorzitter ; Domien Gysens en Jos De Geyter, leden.
Werkende leden : Gilbert Van Den Bossche, Vicky Verbeeren, Mariette Permentier, Lydie Brondeel, Jef Goffa, René De Smet, Anny Van Geert, Maria Vinck, Willy Baevegems, Guy Ducaju, Jos Gavel, François De Decker, Monique De Wolf

INHOUD :

- p. 1 : Even voorstellen
- p. 2 : In memoriam 'Ray De Smet'
- p. 3 : 1968-1988 : 20 jaar Mikis... en wat voorafging
- p. 4 : De beginstatuten
- p. 5 : 1968, in meer dan één opzicht een merkwaardig jaar
- p. 6 : Met een lach en een traan
- p. 8 : In de Nieuwbeekstraat, nummer 35
- p. 10 : De 10e verjaardag en...
nieuwe miserie
- p. 11 : BTK'ers, DAC'ers en vrijstelling
van stempelkontrole
- p. 12 : De postzegelklub 'Rosa Luxemburg'
- p. 13 : De internationale avonden
- p. 13 : De grote kunst van de kleine man
- p. 14 : Een bestendige zorg :
het leven rondom ons
- p. 16 : De politiciers en de politiek zijn
niet vergeten
- p. 17 : De „onzen” en de „mijnen”
- p. 18 : Mijnen, kunst, solidariteit
- p. 19 : Tussen dat alles door...
- p. 20 : Het HUIS waarin wij wonen
- p. 23 : „Glasnost” avant la lettre
- p. 23 : Op de internationale toer
- p. 26 : Sociaal-ekonomisch-historisch
- p. 29 : Over de kunst : klein en groot
- p. 33 : In de politieke arena
- p. 34 : Een oase met toekomst
- p. 34 : Ook naar buiten toe
- p. 35 : Feestprogramma „20 Jaar Mikis”
- p. 36 : Van onze korrespondenten...
- p. 36 : De huidige algemene vergadering